Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1521 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 17 martie 1954

In numărul de azi:

Cursa înarmărilor — izvor de suferințe pentru popoarele țărilor capitaliste

Fiecare schimbare de anotimp aduce și frămîntare omului. Nu e vorba numai de îmbrăcarea sau dezbrăcarea hainelor groase ci de ceva mai profund care ține de sufletul fiecăruia. Și dacă iarna sau toamna sînt privite de unii cu antipatie, în schimb primăvara nu are decît prieteni

Bucuria, speranța, dragostea au ales parcă drept tovarăș — primăvara. Tocmai de aceea această primăvară a întărit speranța încolțită în inimile oamenilor, credința că omenirea poate și trebuie ferită de războaie, poate și trebuie să pună frîu semănătorilor de moarte imperialiști

In comunicatul final al conferinței de la Berlin oamenii cinstiți au întrezărit posibilitatea reglementării definitive a problemei coreene, a stingerii războiului din Indochina. Ei au citit cu bucurie partea din comunicat în care se spune că guvernele celor patru mari puteri „convinse că rezolvarea divergențelor internaționale necesară pentru stabilirea unei păci trainice, ar fi în însemnată măsură ușurată printr-un acord de dezarmare sau cel puțin de reducere însemnată a înarmărilor, vor avea în viitor un schimb de păreri pentru a contribui la soluționarea cu succes a acestei probleme după cum prevede punctul 6 din rezoluția dela 28 noiembrie 1953 a Națiunilor Unite".

După cum se știe chestiunea încetării cursei înarmărilor a fost adusă în discuția conferinței de la Berlin de delegația Uniunii Sovietice, care a răspuns astfel dorinței popoarelor dornice să se scuture de împovărătoarele cheltuieli pentru înarmare. Propunerile făcute de delegația sovietică erau precise, concrete prevăzînd convocarea încă în cursul acestui an a unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a înarmărilor. Desigur că hotărîrea adoptată nu este pe deplin satisfăcătoare dar impune totuși anumite obligații în privința continuării consultărilor în problema dezarmării.

Discutarea la conferință a chestiunilor privind cursa înarmărilor n-a fost privită cu ochi buni de diplomații occidentali. Incurcătura în care s-au găsit delegațiile occidentale, care se temeau să respingă fățiș propunerile sovietice, este reflectată de ziarul burghez francez „Le Monde" care scria că ele „cuprind o ideie care poate să impresioneze popoarele" și că „ele vor fi greu de respins cu una cu două".

Intr-adevăr este greu de respins o propunere privind reducerea înarmărilor deoarece în țările capitaliste mizeria, inflația, urmată de creșterea nestăvilită a prețurilor, șomajul — sînt tot atîtea urmări ale cursei înarmărilor.

In Statele Unite șomajul a cuprins numai într-o lună încă 2.000.000 de muncitori în ghiare — în timp ce pentru înarmare se cheltuiesc anual milioane de dolari din bugetul S.U.A.

La Facultatea de drept din Paris construită în anul 1890 învață astăzi înghesuiți și în condiții extrem de grele mult mai mulți studenți decît numărul corespunzător capacității clădirii — aceasta în timp ce pentru războiul din Indochina se cheltuiesc în medie 2 trilioane franci.

In Germania occidentală nu se fac numai planuri asupra reînarmării; de acum mărșăluiesc pe străzi unități militare camuflate sub cele mai năstrușnice nume. Poate că una din aceste unități frumos echipată, cu armele strălucinde, a trecut într-o zi și peste podul de cale ferată Stuttgart — Connstatt. Dacă o mică parte din sumele cheltuite pentru echiparea noului Wehrmacht ar fi fost alocate nevoilor populației, atunci desigur 13 oameni n-ar fi fost nevoiți să se adăpostească sub podul de cale ferată Stuttgart-Connstatt înfruntînd ploaia, frigul, zăpada.

Aceste fapte sînt numai cîteva din zecile de exemple care dovedesc că cursa înarmărilor adîncește plăgile regimului capitalist ducînd la dezvoltarea unilaterală a producției prin reducerea industriei civile în favoarea celei de armament, la scăderea puterii de cumpărare a maselor ca urmare a creșterii prețurilor și a scăderii valorii reale a salariului, la șomaj.

Dacă cursa înarmărilor aduce maselor muncitoare din țările capitaliste mizerie ea înseamnă pentru miliardarii din Wall-Street și City izvor de nesecate profituri. Aceștia sînt tocmai cei interesați în menținerea încordării internaționale, cei care dictează în fapt linia politicii multor diplomați din țările capitaliste.

Amestecul și presiunea cercurilor agresive americane au devenit atît de evidente și brutale încît au determinat pînă și unele cercuri burgheze vest-europene să ia poziție împotriva cursei înarmărilor impusă de Wall-Street. Astfel deputatul laburist Tom Driberg a declarat, nu de mult, că Statele Unite „au aruncat Anglia și celelalte țări occidentale în mizerie, impunîndu-le o reînarmare care depășește considerabil posibilitățile lor economice".

Dar nu numai în Anglia ci și în alte țări vest-europene răsună glasurile oamenilor politici lucizi care își dau seama de efectele dezastruoase ale cursei înarmărilor. Chiar ministrul danez al finanțelor, Kampmann, a declarat recent că țara sa suportă acum cele mai mari cheltuieli militare din întreaga sa istorie. El a declarat în continuare că „așteaptă cu nădejde ziua cînd ele vor putea fi reduse"

Ce împiedică oare pe guvernanții occidentali să opereze reducerile despre care vorbea pînă și ministrul danez al finanțelor? Nimic altceva decît presiunea cercurilor agresive americane și din Europa, legate de industria de armament.

Chiar și după conferința de la Berlin, la care s-au făcut pași pe calea găsirii unor căi de înțelegere între marile puteri, cercurile agresive din America și Anglia și-au reafirmat intenția de a continua cursa înarmărilor. Aceasta dovedește că, în pofida dorinței popoarelor, Dulles și compania continuă să pună la baza activității lor falimentara „politică a forței".

Această politică se lovește însă de împotrivirea crescîndă a popoarelor sătule pînă în gît de cursa înarmărilor desfășurată în țările capitaliste.

Alături de oamenii simpli din întreaga lume se manifestă cu deosebită energie, în lupta împotriva cursei înarmărilor tineretul democrat din lumea întreagă. In focul acestei lupte se întărește unitatea de acțiune a tineretului lumii, căci pe platforma largă a luptei pentru pace se unesc astăzi tineri de cele mai diferite convingeri politice și credințe religioase. Știri despre lupta unită a tineretului împotriva cursei înarmărilor vin din toate colțurile lumii

La Berlin, în luna aprilie tineri reprezentînd toate țările Europei își vor spune răspicat cuvîntul împotriva „comunității defensive europene" în cadrul unei mari conferințe.

La mii de kilometri de Europa, în continentul nord-american, în Canada a avut loc mai de mult o uriașă manifestație pentru pace a organizației tineretului muncitor catolic. Intrunirea s-a desfășurat sub lozinca: „Să ne unim pentru a cuceri pacea în întreaga lume".

Iar în Austria lupta hotărîtă a tinerilor i-a silit pe hingherii străini de carne de tun să închidă unul din birourile lor de recrutare din Linz.

Toate aceste fapte dovedesc voința hotărîtă a popoarelor, a tinerei generații iubitoare de pace de a pune capăt cursei înarmărilor.

Oamenii simpli din lumea întreagă au încredere în triumful luptei lor; chezășia a acestui lucru este activitatea neobosită a forțelor păcii de pe glob precum și politica fermă, neabătută a țărilor democratice în frunte cu marea Uniune Sovietică, — politică îndreptată spre destinderea încordării internaționale și apărarea păcii în întreaga lume

Sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului în țara noastră

In fiecare an, tineretul democrat și iubitor de pace din întreaga lume sărbătorește, între 21 și 28 martie, Săptămîna Mondială a Tineretului.

Anul acesta, tinerii din întreaga lume vor sărbători Săptămîna Mondială a Tineretului sub lozinca „Prin cunoaștere spre prietenie".

Tineretul romîn va sărbători Săptămîna Mondială a Tineretului sub semnul luptei pentru îndeplinirea programului de măsuri economice adoptat de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, în vederea dezvoltării economiei naționale, a ridicării continue a bunăstării poporului muncitor. In fabrici și uzine, în instituții și la sate, tinerii patriei noastre își vor înzeci eforturile pentru a da tot mai multe produse de larg consum de calitate superioară.

Cu ocazia Săptămînii Mondiale a Tineretului, în București și în diferite orașe și sate ale țării vor rula filme închinate vieții și activității tineretului din lumea întreagă, precum și jurnale despre festivalurile mondiale ale tineretului. De asemenea, va fi prezentat în premieră filmul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la București.

Organizațiile de tineret vor organiza convorbiri despre viața și lupta tineretului din lumea întreagă pentru pace, prietenie și un viitor fericit.

La 20 martie va avea loc la București o adunare a tineretului. Adunări asemănătoare vor avea loc în toate centrele regionale, raionale și la căminele culturale.

La 21 martie se va organiza la Palatul Pionierilor o consfătuire între pionierii din București și tinerii de peste hotare care studiază în țara noastră.

Ziua de 25 martie va fi închinată mobilizării tineretului de la orașe și sate pentru sprijinirea campaniei agricole de primăvară. In gospodăriile agricole colective, în gospodăriile agricole de stat, în stațiunile de mașini și tractoare și la căminele culturale vor avea loc consfătuiri pentru analiza rezultatelor obținute anul trecut, precum și asupra măsurilor ce au fost luate în vederea sporirii producției la hectar. La orașe, în diferite întreprinderi se vor organiza consfătuiri de producție în vederea confecționării de piese de schimb de bună calitate și reparării în timpul util a mașinilor și uneltelor agricole.

Pionierii, elevii și studenții vor întîmpina Săptămîna Mondială a Tineretului prin intensificarea muncii în învățătură, prin începerea unor acțiuni pentru cultivarea cu porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, legume și zarzavaturi a unor loturi experimentale și a loturilor de pămînt de pe lîngă școli, cămine și cantine, aducînd astfel o contribuție la creșterea producției agricole.

La închiderea Săptămînii Mondiale a Tineretului vor avea loc în București, în orașele și satele din întreaga țară, adunări și festivaluri artistice ale tineretului. (Agerpres)

CREȘTEREA PRODUCȚIEI AGRICOLE — CAUZA INTREGULUI POPOR

Cultivă legume în ghivece nutritive

La gospodăria agricolă de stat din comuna Poiana, raionul Turda se va cultiva în acest an o suprafață de 113 ha. cu legume și zarzavaturi.

Pentru a obține de pe această suprafață o producție sporită de legume și zarzavaturi, conducerea gospodăriei a luat din timp măsurile necesare pentru pregătirea răsadnițelor, transportul gunoiului etc. Au fost transportate la cîmp peste 450 tone de gunoi de grajd și au fost pregătite răsadnițe calde pe o suprafață de 400 m.p. Zilele trecute au început și însămînțările în răsadnițe. Astfel, au fost însămînțate 40 m.p. cu salată, iar 80 m.p. cu varză timpurie. Acum, se continuă însămînțatul ardeilor, roșiilor timpurii și semințelor timpurii.

Metoda de semănare și creștere a legumelor în ghivece nutritive — metodă prin care se pot obține producții aproape duble de legume și zarzavaturi la hectar — va fi folosită larg de muncitorii din această gospodărie. Pentru aceasta ei au confecționat pînă acum un mare număr de ghivece nutritive. La organizarea muncii și pregătirea răsadnițelor s-au evidențiat brigadiera legumicolă Clara Nemeth și muncitorii Constantin Anca, Maria Anca și alții. (Agerpres)

Printre cultivatorii de legume din Baia-Mare

Cînd în restul țării viscolea, în multe locuri din regiunea Baia Mare era cald și sub razele soarelui zăpada se topea grabnic.

In zilele acelea puteau fi întîlnite în cartierele din Baia Mare, zeci de femei, colindînd din casă în casă. Erau echipele comisiei de femei de pe lîngă sfatul popular orășenesc, care duceau muncă de lămurire în legătură cu problema cultivării zarzavaturilor și legumelor pe loturi individuale.

Iat-o de pildă pe tovarășa Terezia Crăciun. S-a oprit în fața unei case din cartierul muncitoresc. Gospodina, o femeie în vîrstă o întîmpină cu prietenie. Au mai stat doar și altădată de vorbă, mai pe îndelete.

— După cum văd, aveți o mică grădină, spuse tovarășa Crăciun. V-ați gîndit cu ce-o s-o cultivați? Sau puneți numai flori?

Gazda zîmbi.

— O să punem și flori, colo, într-un colț. Dar mai întîi să vezi colo în vară ce castraveți și ce roșii frumoase o să strîngem chiar din grădina de la noi. Pe la sfîrșitul săptămînii mă duc să cumpăr semințele și să pregătesc răsadnițele.

Asemeni tovarășei Terezia Crăciun au dus muncă de lămurire din casă în casă și tovarășele Zita Pavel, Magdalena Leș, Elena Nichita și încă multe alte femei. Drept răspuns gospodinele au început degrabă să pregătească răsadnițele, să-și procure micile unelte necesare grădinăritului și de îndată ce timpul va permite, vor trece la amenajarea straturilor de zarzavat în grădinile de pe lîngă casă, sau pe loturile individuale de pămînt, primite de la sfatul popular.

Sfatul popular orășenesc, acordă o deosebită atenție descoperirii terenurilor virane precum și acordării de loturi pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor. Deputații sfatului popular orășenesc au primit ca sarcină să identifice aceste terenuri.

In curînd pe ogoarele patriei

Entuziasmul care este specific tineretului, se manifestă în aceste zile în mod deosebit. Crește din ce în ce mai mult numărul tinerilor muncitori, tehnicieni și ingineri, care au cerut sa plece la sate, în S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, pentru a contribui la asigurarea pîinii poporului muncitor.

In mitinguri și adunări, tinerii își exprimă hotărîrea de a nu precupeți nici un efort pentru a îndeplini cu cinste sarcinile pe care le trasează Hotărîrea partidului și guvernului, privind pregatirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrarilor agricole din primăvara anului 1954.

Dezvoltarea neîncetată a agriculturii, obținerea unei producții agricole sporite, este strîns legată de întreținerea în bune condițiuni și funcționarea fără întrerupere a parcului de mașini și tractoare. In vederea îndeplinirii acestei sarcini, sînt necesare numeroase cadre de mecanizatori, adevărați stăpîni pe meserie.

Gîndul tinerilor din fabricile și uzinele patriei noastre, care — răspunzînd la chemarea partidului — au cerut să plece la sate, se îndreaptă cu mult drag către cei pe care în curînd îi vor ajuta ca să răstoarne brazdele, smulgînd pămîntului rod tot mai bogat.

Printre muncitorii care au cerut să plece ca mecanizatori la sate se află și cei 112 tineri, de la uzinele metalurgice „Mao Țze-dun" din Capitală. Tinerii Ilie Troacă, Ioan Bîrta, Alexandru Vlădilă, Petre Ilie, Ioan Rachimoiu responsabilul unei brigazi utemiste și alții, au cerut cu entuziasm, să fie înscriși printre primii, care vor pleca la sate.

Numărul mare al muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, care așteaptă cu nerăbdare să plece la sate, dovedește din plin ca, dezvoltarea agriculturii a devenit cauza întregului nostru popor muncitor.

In aceste zile Iosif Hadac, maistru la uzinele metalurgice „Steaua Roșie" din Capitală, Ion Lințoiu inginer la uzina de utilaj petrolifer Poiana-Cîmpina, Vasile Georgescu lăcătuș la fabrica de mașini agricole „Tudor Vladimirescu" din Capitală, Adrian Costescu strungar la întreprinderea „Electromagnetica" din Capitală, au cerut direcțiunilor să fie trimiși să muncească în agricultură

Peste puțin timp, duduitul puternicelor tractoare însoțit de cîntecul și voioșia celor ce le conduc, va răsuna pînă departe. Și fiecare răsărit de soare, fiecare nouă zi de muncă va fi salutată cu noi succese obținute, cu ajutorul harnicilor muncitori veniți la sate.

Ajutorul muncitorilor

Pentru a sprijini muncile agricole, muncitorii din întreprinderile regiunii Constanța au luat sub patronajul lor multe din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare.

Acest sprijin s-a făcut deosebit de simțit în iarna care a trecut, cînd, mai mult ca în ceilalți ani, muncitorii din fabricile și uzinele regiunii Constanța au adus o contribuție importantă la executarea la timp și în bune condiții a pregătirilor pentru muncile agricole de primăvară. Muncitorii șantierelor „Sovromnaval" din Constanța, de pildă, care au sub patronajul lor gospodăriile agricole de stat din comunele Amzacea, raionul Negru Vodă și Țepeș Vodă, raionul Medgidia, au dat muncitorilor de aici un ajutor prețios la repararea mașinilor și uneltelor agricole. Pentru gospodăria de stat din Amzacea, ei au reparat în atelierele șantierelor patru tractoare și multe din mașinile și uneltele agricole. De asemenea, în cele două gospodării, colectivul șantierelor a trimis în timpul iernii 13 mecanici care au ajutat la executarea reparației inventarului agricol.

In afară de aceasta, colectivul șantierelor navale „Sovromnaval" din Constanța a ajutat cu piese de schimb și multe din stațiunile de mașini și tractoare din regiune. La S.M.T. Albești, raionul Negru Vodă s-au trimis piese de schimb pentru tractoarele I.A.R. și K.D. 35, printre care cantități însemnate de ghiduri de supape, anticamere, pistoane, carcase, cutii de viteză etc. De asemenea, la S.M.T.-Ostrov s-au trimis 6 chiulase de tractor, iar la depozitul nr. 9 de materiale agricole, care aprovizionează multe din S.M.T.-urile din regiune s-au livrat 256 ghiduri de supape, 1.886 cepuri și numeroase alte piese necesare reparațiilor și întreținerii tractoarelor și mașinilor agricole.

Primele succese

TIMIȘOARA (dela corespondentul nostru Isacov Svetislav).

Zilele acestea mecanizatorii dela S.M.T. Peciul Nou din raionul Deta au început muncile de primăvară. Brigăzile de tractoriști care s-au deplasat împreună cu tot utilajul necesar în gospodăriile colective muncesc cu multă rîvnă pentru a termina la timp muncile de primăvară.

Folosind din plin capacitatea de lucru a tractoarelor și mașinilor și aplicînd metoda graficului orar, tinerii tractoriști dela S.M.T. Peciul Nou au obținut primele succese în muncă. Brigada utemistă nr. 3 condusă de utemistul Vasile Șuta, care deservește gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Peciul Nou a arat, în primele două zile, peste 10 hectare.

Brigada nr. 11 de tractoare K.D. 35, condusă de tînărul Emil Ranca, a reușit să execute arătura adîncă la 18—20 centimetri pe 12 hectare ale gospodăriei colective din comuna Ivanda.

Din această brigadă s-au evidențiat tractoristul utemist Nicolae Oancea și stahanovistul utemist Rado Petrici.

Brigada utemistă nr. 7 care deservește gospodăria colectivă din comuna Diniaș a reușit să facă 10 hectare arături de primăvară.

Avîntul în munca tractoriștilor sporește pe zi ce trece. Ei sînt hotărîți să respecte întru totul contractele încheiate de conducerea S.M.T.-ului cu gospodăriile agricole colective și în lumina Hotărîrii Consiliului de Miniștri și C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, ei luptă pentru obținerea unor recolte îmbelșugate.

Consfătuirea țăranilor muncitori fruntași în cultura cartofului din raionul Răcari

In sala căminului cultural din comuna Răcari a avut loc duminică o consfătuire a țăranilor muncitori fruntași în cultura cartofului din raionul Răcari. Consfătuirea a fost organizată de ziarul „Viața Capitalei" în colaborare cu Comitetul raional de partid și Comitetul executiv al sfatului popular raional.

La această consfătuire au participat numeroși țărani colectiviști și întovărășiți, țărani muncitori cu gospodării individuale, fruntași în cultura cartofului, precum și activiști de partid și de stat, ingineri și tehnicieni din S.M.T. și gospodării agricole de stat.

In cadrul consfătuirii s-a făcut un prețios schimb de experiență între țăranii muncitori fruntași în cultura cartofului din raionul Răcari.

Tov. Stoica Dumitru, țăran mijlocaș din comuna Brezoaia, decorat cu Medalia Muncii, care a participat la consfătuirea pe țară cu fruntașii în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr, a arătat celor prezenți învățămintele însușite de la consfătuirea pe țară.

Tov. Turcu Petre, președintele gospodăriei colective din comuna Șoldanu, raionul Oltenița, a explicat celor de față cum au reușit colectiviștii din Șoldanu să obțină 20.000 kg. de cartofi la ha. prin aplicarea metodei de plantare în vară a cartofilor iarovizați.

Tov ing. Vasile Comarnescu șeful laboratorului de cultura cartofului din I.C.A.R., a făcut o amplă expunere asupra metodelor avansate ce trebuiesc aplicate culturii cartofului, pentru obținerea unei producții sporite la hectar. In cuvîntul său, vorbitorul a subliniat importanța iarovizării cartofilor timpurii, a metodei de plantare de vară a cartofilor, precum și foloasele pe care le aduce plantarea cartofului în cuiburi așezate în pătrat. Vorbitorul a demonstrat că în raionul Răcari se pot obține două recolte de cartofi pe an.

După expunerea făcută au luat cuvîntul numeroși țărani muncitori, printre care Burtea Alexandru din comuna Tărtărești, Vasile Marinescu și Mihai Gheorghe din comuna Lunguletu și alții, care au împărtășit experiența lor în cultura cartofului.

A vorbit apoi tov. Nicolae Ștefan, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, care a arătat că Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la pregătirea și executarea la timp a lucrărilor agricole din primăvara anului acesta pune sarcini deosebite în fața oamenilor muncii din agricultură. De asemenea a subliniat importanța metodelor avansate ce trebuiesc folosite de cultivatorii din regiunea București pentru a realiza producții mari de porumb, cartofi, sfeclă de zahăr etc, contribuind astfel la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

In încheiere, a luat cuvîntul tov. Predescu Ion, secretar al Comitetului Regional București al P.M.R. care a scos în evidență necesitatea intensificării muncii politice și organizatorice ce trebuie desfășurată de organizațiile de partid și sfaturile populare în vederea realizării în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954.

In luptă pentru folosirea rezervelor interne

Așa am contribuit la creșterea productivității muncii

Indeplinirea planului de producție pe anul 1953 al uzinei noastre cu 47 de zile mai devreme și realizarea celor 4 tractoare din economii, se datoresc folosirii rezervelor interne și în deosebi a inovațiilor.

Pentru ca să pot vorbi despre felul în care eu am contribuit la îndeplinirea sarcinilor de plan, cît și despre rezultatele ce le-am obținut, este necesar în primul rînd să vorbesc depre inovația pe care am făcut-o în cursul anului trecut.

Noi, muncitorii de la secția oțelărie, lucram la turnarea pieselor necesare tractoarelor K.D. 35, după un procedeu vechi care ducea la pierderi mari de material. Această formă am înlocuit-o prin turnarea pe dop, pe care noi o mai încercaserăm, însă fără rezultat.

Era pe la începutul lunii martie a anului 1953. Nu peste multă vreme, pe ogoare trebuiau să iasă la însămînțările de primăvară mii de tractoare. Uzina noastră avea datoria să asigure piesele de schimb necesare tractoarelor care își începeau activitatea. Felul nostru de muncă însă, nu ne dădea garanția îndeplinirii acestor sarcini. In unele sectoare mai existau defecțiuni în desfășurarea procesului de producție.

Pierderea de material la secția de oțelărie frămînta pe toți tovarășii mei de muncă

Intr-una din diminețile acelei luni, m-am sculat mai devreme ca de obicei și am pornit la uzină. Discuția ce o avusesem cu muncitorii din secție cu o zi mai înainte cu privire la turnarea pieselor, mă frămîntase toată noaptea.

Ajuns în secție m-am necăjit și mai mult cînd am văzut că pierdeam în zadar mari cantități de oțel topit cu multă muncă. In acele clipe, vedeam pe fețele oțelarilor cum îmi cereau ajutorul...

Defecțiunile ce duceau la pierderea de material trebuiau să fie înlăturate, iar secția noastră care de multă vreme era codașă, trebuia să-și îndeplinească planul. Insă, cauzele acestor defecțiuni de turnare nu erau cunoscute și de aceea se cerea un studiu amănunțit pentru descoperirea lor.

Din acea zi, m-am hotărît să rămîn mai mult timp la locul de muncă, lîngă cuptoare, pentru a controla dopurile, oalele și formele în care se turnau piesele.

Imediat am găsit și un tovarăș cu aceeași preocupare. Maistrul utemist Balint Francisc, mi-a propus să studiem împreună cauzele pierderii de oțel la operația de turnare.

In noaptea aceea am urmărit întreg procesul de producție, dar nu am reușit să descoperim prea multe lucruri. Nu ne-am oprit însă aici. Am mai rămas de multe ori la locul de muncă cercetînd cu atenție fiecare amănunt în parte.

Trecuse aproape o lună de zile de cînd urmăream îndeaproape procesul turnării pieselor. Intr-o seară, maistrul Balint a venit la mine acasă.

— Tovarășe inginer, astăzi am observat unele defecțiuni care duc la pierderea de materiale. Șamotul de la dopuri, nu rezistă la temperatura de topire a oțelului în cuptoare și lucrul acesta face ca să se producă pierderi de oțel. Cred că trebuie să urmărim atenți de aici înainte șamotul și vom găsi cu siguranță soluția pentru înlăturarea acestor defecțiuni.

După cîteva zile, în urma discuțiilor cu maistrul utemist, am constatat că noi folosim la confecționarea pieselor pentru tractoarele K.D 35, oțel bazic, iar pasta de șamot dela dopuri nefiind bazică, se topea la o temperatură mai mică. Așa dar aceasta era cauza. Trebuia găsit un material tot bazic, care să nu mai sufere schimbări chimice în timpul turnării.

Studiind problema compoziției pastei de șamot a dopurilor, am ajuns la concluzia că nisipul nu era un material bazic și trebuia înlocuit cu făină magnezică. Am făcut prima experiență. Preparînd șamotul dopurilor cu această făină, am obținut unele rezultate, dar ele nu au fost dintre cele mai bune. Deși în cantități mai mici totuși aveam pierderi de oțel.

Utemistul Balint Francisc m-a ajutat în permanență la punerea în practică a unor măsuri, care au devenit după aceea principiile de bază ale inovației propuse de mine. Prima noastră experiență a dovedit că se pot obține rezultate mult mai însemnate.

Studiind diferite cărți și broșuri sovietice care vorbeau despre tehnica turnării oțelului, am ajuns la concluzia că la prima încercare noi nu respectasem întocmai toate indicațiile de preparare a pastei. Adăugasem o cantitate insuficientă de făină magnezică.

Cercetînd amănunțit toate caracteristicile compoziției pastei, am încercat iarăși. Mare ne-a fost bucuria cînd am văzut că munca noastră nu a fost zadarnică. Reușisem. Pasta din care am făcut șamotul pentru dopuri nu s-a mai topit nici la o temperatură de 1400 de grade.

Inovația făcută de mine la procedeul turnării oțelului, a adus o îmbunătățire simțitoare a muncii în secția oțelărie, ajutînd la creșterea productivității muncii și la realizarea unor însemnate economii.

Dacă înainte, din cauza pastei de șamot ce se topea la o temperatură mai mică, oțelul pătrundea la pana ce fixa tuburile și la capsa de grafit pe bază mecanică, producînd o ruptură prin care materialul putea să curgă foarte ușor, acum această defecțiune a fost înlăturată. Lucrînd după noul procedeu noi am reușit să reducem considerabil pierderile de materiale. La fiecare șarjă, economisim acum, peste 70 kg. oțel, care mai înainte se pierdea.

De asemeni această inovație aduce anual o economie de 2.000.000 lei.

In aceste condiții s-a putut trece la îndeplinirea sarcinilor ce stăteau în fața secției noastre și la creșterea rezultatelor în producție ale fiecărui muncitor.

Utemiștii Vaidaș Mihai și Iordache Constantin de pildă, care înainte obțineau rezultate slabe în producție, reușesc astăzi să obțină însemnate economii de materiale.

Și în actuala campanie agricolă de primăvară, noi, constructorii de tractoare, sîntem conștienți că trebuie să asigurăm toate piesele necesare pentru buna desfășurare a muncii tractoriștilor.

Aplicînd în munca noastră de zi cu zi bogata experiență a oamenilor sovietici, descoperind și folosind rezervele interne și aplicînd în practică inovațiile și raționalizările, noi, muncitorii uzinei de tractoare din Orașul Stalin, ne străduim să asigurăm toate piesele de schimb necesare. Tractoarele vor putea porni la data fixată în campania însămînțărilor de primăvară.

TIBERIU VADANICI
Inginer la secția de oțelărie
Uzina de tractoare din Orașul Stalin

Să sporim producția la sfecla de zahăr, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii

62.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar

In întovărășirea noastră sînt oameni harnici, care muncesc cu tragere de inimă pentru dezvoltarea și întărirea ei. Noi lucrăm pămîntul cu tractoarele și mașinile statului, aplicăm metode înaintate agrotehnice, ne străduim să smulgem pămîntului rod tot mai bogat.

Vreau să vorbesc despre unul dintre membrii întovărășirii, care luptă pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

Toți membrii întovărășirii îl cunosc bine pe tovarășul Ioan Puiu. De cînd este în întovărășire, el a strîns recoltele cele mai mari la hectar. Acum doi ani, de exemplu, de pe o suprafață de 14 prăjini (0,25 hectare) a obținut o recoltă de 13.200 kg. sfeclă de zahăr. Adică peste 52.000 kg., la hectar. In anul trecut, de asemeni a cules recolte bogate. De pe un hectar semănat cu grîu a strîns aproape 2.000 kg., iar de pe 0,90 hectare cultivate cu porumb a obținut peste 2.400 kg. porumb. O să vă arăt cum a cules și în 1953 o recoltă frumoasă la sfecla de zahăr, întrecîndu-i pe toți cei din întovărășirea noastră.

PUIU IOAN

De pregătit terenul, l-am pregătit toți la fel și l-am pregătit bine. In toamnă am făcut arătură adîncă cu tractoarele S.M.T.-ului din Roman. Primăvara, tot cu tractoarele S.M.T.-ului am cultivat și grăpat terenul. Cîteva zile mai pe urmă, cu mașinile pe care ni le-a pus la dispoziție fabrica de zahăr din Roman, cu care am încheiat contracte, am început însămînțatul. Am însămînțat sămînță bună, iarovizată. Tovarășul Puiu Ioan, care a răspuns de iarovizarea sămînței s-a dovedit priceput și de data aceasta — sămînța a fost bine iarovizată. Apoi după ce am terminat însămînțatul, am tăvălugit deîndată terenul, pentru ca sămînța să prindă bine în pămînt.

Lucrările acestea le-am făcut toți, împreună. De acum însă, fiecare muncea pe pămîntul său. Și acum tovarășul Puiu Ioan a dovedit că știe să aplice cele învățate din cărți și de la agronomi. Știa că sfecla de zahăr este pretențioasă și cere să fie muncită la timp. Ne-a spus-o și nouă de multe ori și ne îndemna să lucrăm sfecla la vremea potrivită. El așa a făcut. De îndată ce sfecla a început să răsară și au prins să se vadă bine rîndurile, a lăsat orice altă treabă și a făcut prima prașilă la sfeclă, — scăråritul, cum îi spunem noi.

Mai tîrziu cu cîteva zile, cînd sfecla avea 3—4 frunze, el a executat buchetatul și îndată după aceea a rărit-o. Tot atunci a executat și cea de a doua prașilă a sfeclei, de data aceasta prășind și pe rînduri printre plante. Sfecla tovarășului Puiu creștea mai frumoasă decît a celorlalți întovărășiți. Unii dintre ei, ca Dumitru Vînturache sau Ioan S. Potcovaru, prinși de alte treburi — însămînțările de primăvară, îngrijirea altor culturi, etc. — au uitat de sfeclă, n-au făcut la vreme nici prima prașilă și nici răritul.

Nu de puține ori a stat tov. Puiu de vorbă cu Vînturache sau cu Potcovaru. „Ieșiți, măi fraților, și prașiți-vă sfecla — spunea el. — O să crească mare și cînd o fi s-o răriți, o să fie năpădită de buruieni". „Mai e vreme — spuneau ei. Nu vezi că nu ne mai vedem capul de atîtea treburi?". „Vreme mai este, așa-i — le răspundea el — dar știți voi, să nu lași nici odată treaba de azi pe mîine. Ori la sfeclă n-ai să mai scoți niciodată mîine ce ai pierdut azi. O zi înseamnă multe kilograme de sfeclă pierdute". Și tovarășul Puiu Ioan începea să explice despre regulile agrominimului, despre necesitatea de a executa lucrările de întreținere în perioadele cele mai prielnice. El executa mai departe lucrările de întreținere așa cum îl deslușea agrominimul. La vreo două săptămîni după cea de-a doua prașilă, a efectuat cea de a treia prașilă — țarnuitul cum îi spunem noi, pentru că mai mult tragi țărîna. După alte două săptămîni, a prășit a patra oară.

Prașilele repetate la vreme potrivită, au întreținut cultura curată, fără buruieni, au ținut umezeală în pămînt, au ajutat plantelor să crească și să se dezvolte. Tocmai datorită faptului că a muncit pămîntul bine, că sfecla a avut condiții bune de creștere și dezvoltare, tovarășul Ioan Puiu a recoltat de pe 20 prăjini (0,36 hectare) 22.336 kg. sfeclă de zahăr adică peste 62.000 kg. la hectar. Recoltă ca a lui n-a avut nici un țăran muncitor întovărășit. De pe aceeași suprafață ca a lui unii au obținut doar 8.000 kg. — cum este de exemplu tovarășul Dumitru Chiriță. După cum a fost lucrat pămîntul, așa a și rodit — iar tovarășul Puiu a muncit bine și cu pricepere pămîntul.

Din pilda tovarășului Puiu Ioan au tras învățăminte apoi și ceilalți țărani muncitori din întovărășirea noastră. Acum ei au dat mai multă atenție pregătirii terenului stabilit pentru a fi cultivat cu sfeclă de zahăr. Au văzut și ei limpede ce roade bogate are munca făcută pe temeiurile științei. Și tocmai de aceea, învățînd din experiența tovarășului Puiu Ioan, ei sînt hotărîți să aplice în anul acesta mai bine regulile agrotehnice ca să obțină o recoltă mai mare de sfeclă. Iar tovarășul Puiu nu vrea să se lase nici el. In anul acesta vrea să obțină o recoltă și mai bogată de sfeclă de zahăr decît în anul trecut.

GHEORGHE PETREA
președintele întovărășirii agricole „Flacăra Roșie" din comuna Trifești, regiunea Iași.

Recolte mari la sfecla de zahăr

● Membrii gospodăriei agricole colective „30 Decembrie" din comuna Chiuza, raionul Beclean, regiunea Cluj, sînt mîndri de recolta bogată de sfeclă de zahăr pe care au obținut-o. Aplicînd cu strictețe regulile agrotehnice la cultura sfeclei, ei au recoltat în medie 38.500 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

● Este în obișnuința țăranilor muncitori întovărășiți din comuna Iclănzel, regiunea Cluj, să aplice întocmai agrominimul la orice fel de cultură. Și tocmai de aceea ei obțin recolte mult sporite la hectar. In anul trecut, de pildă, ei au obținut 44.583 kg. de pe fiecare hectar cultivat cu sfeclă de zahăr.

● In anul trecut, țăranul muncitor cu gospodărie individuală Toma P. Ioan din comuna Chirnogi, regiunea București, a dat o deosebită atenție lucrării pămîntului după metodele înaintate agrotehnice. Aceasta i-a dat posibilitatea ca la multe culturi să obțină recolte bogate. Astfel de pe 0,25 ha. cultivate cu sfeclă de zahăr, a recoltat 9.750 kg. — ceeace înseamnă o recoltă de 38.000 kg. la hectar.

Sfecla de zahăr este o plantă foarte valoroasă. Din ea se extrage zahărul —care este atît de necesar pentru consumul oamenilor muncii dela orașe și sate.

Țăranul muncitor care cultivă sfecla de zahăr are mari avantaje materiale. In afară de prețul de contractare și de cantitatea de zahăr pe care o primește din partea fabricii de zahăr, pentru producția sa, lui îi revin în gospodărie după predare frunzele cu coletul, care sînt un foarte bun nutreț, mai ales pentru vacile de lapte; de asemenea, producătorul de sfeclă de zahăr primește borhot din partea fabricii, ca nutreț pentru creșterea și îngrășarea animalelor.

Din Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954.

Din primul an am obținut o recoltă bogată

Se spunea că prin părțile noastre nu crește sfecla de zahăr. Și pentru că se spunea aceasta, nici nu se cultiva. Acum însă nu se mai spune. Noi, colectiviștii, ne-am convins din proprie experiență că și pe la noi poate să crească sfecla și chiar să dea o producție bogată la hectar dacă pămîntul este muncit bine și cu pricepere.

Pentru a spori veniturile gospodăriei noastre colective încă de acum doi ani ne-am gîndit să mărim suprafața cultivată cu plante tehnice. Am socotit atunci ca în 1953 să cultivăm și sfeclă de zahăr. Și așa am făcut.

Pentru ca să obținem o recoltă bogată de sfeclă de zahăr, ne-am preocupat încă din vara anului 1952 de pregătirea unor condiții cît mai bune dezvoltării sfeclei. La cursurile agrotehnice ținute în gospodăria noastră am învățat că sfecla de zahăr trebuie cultivată într-un teren bogat în substanțe hrănitoare. Am căutat deci un asemenea teren. Aveam un teren care fusese mai înainte cultivat cu trifoi și numai cu un an în urmă, fusese cultivat cu grîu. Era cel mai nimerit, așa că am hotărît să însămînțăm sfecla de zahăr acolo.

Am început să pregătim terenul. De îndată ce am secerat griul, am făcut desmiriștirea la o adîncime de 4—5 cm. Mai tîrziu, după vreo trei-patru săptămîni am făcut și arătura adîncă de toamnă.

In timpul iernii, am cărat gunoiul de grajd (putrezit în platformă) pe cîmp, cîte 25 tone gunoi pentru fiecare hectar.

Primăvara, de îndată ce pămîntul a început să se svînte, am grăpat terenul, pentru ca să afînăm pămîntul și să-i păstrăm umezeala pe care el a strîns-o din topirea zăpezii. Mai apoi, am lucrat terenul cu cultivatorul. Cu o zi mai înainte însă, împrăștiasem gunoiul putrezit așa că, atunci cînd am cultivat terenul, gunoiul a fost băgat în pămînt. Puțin timp după aceea — numai după cîteva zile — am însămînțat sfecla de zahăr. Semănatul l-am făcut cu mașinile.

Indată după ce am terminat însămînțatul, am tăvălugit terenul, aceasta pentru a fărîmița bulgării, pentru a pune sămînța în legătură strînsă cu pămîntul.

Cînd sfecla a început să răsară, pentru a o sprijini să se dezvolte mai puternic, am împrăștiat îngrășămintele chimice și anume cîte 150 kg de superfosfat pe fiecare hectar. Cînd au început să se cunoască bine rîndurile de cultură, am făcut prima prașilă. Am prășit atunci cu prășitoarele cu tracțiune animală și numai printre rînduri. După alte 8—10 zile, atunci cînd sfecla avea 3—4 frunze, am executat buchetatul iar după o zi, am rărit-o. Am lăsat plantele la o distanță de 15—20 cm una de alta. Tot acum am făcut și cea de a doua prașilă. De data aceasta am lucrat cu prășitorile printre rînduri și am dat și cu sapa pe rînduri, printre plante.

Pentru a păstra terenul curat și afînat, am mai făcut apoi, la un interval de două săptămîni, încă două prașile. Cea de a patra prașilă am făcut-o numai printre rînduri, cu prășitorile. In locurile unde au fost buruieni am plivit buruienile și am făcut și cea de a cincea prașilă, atît printre rînduri cît și pe rînduri.

Am muncit mult la cultura sfeclei de zahăr. Dar roadele obținute ne-au răsplătit pe deplin munca. Am obținut 40.180 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Producția bogată obținută a adus gospodăriei noastre venituri însemnate. Pentru sfecla predată fabricii, am primit peste 29.000 lei, aproape 400 kg. zahăr, aproape 360 metri țesături diferite precum și vreo 4 vagoane de borhot umed, care ne-a fost de mult folos la hrănirea viteilor.

Veniturile frumoase primite de gospodărie în urma cultivării sfeclei de zahăr, au dus la îmbunătățirea traiului colectiviștilor. Familia utemistului Leon Răcilă, de pildă, pentru zilele-muncă realizate în gospodărie a primit, printre altele și peste 11 kg. zahăr, mai mult de 11 metri pînzeturi și alte produse. Cam tot atît zahăr și pînzeturi a primit și familia colectivistului Matei Ghirijer.

Veniturile primite ne-au convins practic cît de avantajoasă este cultura sfeclei de zahăr și ce însemnătate are ea în dezvoltarea și întărirea gospodăriei noastre colective. De aceea, în anul acesta, am mărit suprafața ce va fi cultivată cu sfeclă și am făcut tot ce trebuia pentru pregătirea terenului.

Inlesnirile pe care guvernul le acordă cultivatorilor de sfeclă și avantajele sporite ce se acordă gospodăriilor colective — înlesniri și avantaje ce reies din Hotărîrea guvernului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a plantelor tehnice, medicinale, etc. reprezintă pentru noi un îndemn și mai puternic de a lupta pentru obținerea unei producții și mai bogate de sfeclă de zahăr la hectar. Vom aplica și în anul acesta toate lucrările agrotehnice necesare pentru ca să întrecem producția obținută în anul trecut.

TRAIAN MOIȘAN
președintele gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Dorolea, regiunea Cluj

Și vecinul meu poate obține o recoltă mare

Cu cîțiva ani în urmă mi-am dat seama că, pentru a culege o recoltă bogată, obiceiurile învechite de lucrare a pămîntului sînt o piedică. M-am convins că cultivarea pămîntului trebuie să se facă după metodele agrotehnice înaintate, cu ajutorul cărora pămîntul e silit să rodească mai mult.

In toamna anului trecut am înțeles și mai bine acest lucru. Și iată cum. In 1953 am cultivat sfeclă de zahăr pe un sfert de hectar. In toamnă am strîns o cantitate de 10.190 kg sfeclă de zahăr. Mult m-am mirat însă cînd am văzut că vecinul meu, țăranul muncitor Ioniță Roșu, a predat la baza de recepție, tot de pe o suprafață de un sfert de hectar, numai 1000 kg. sfeclă de zahăr. Nu am putut pricepe atunci, pe loc, de ce el a recoltat atît de puțin. Loturile noastre erau doar alături, de însămînțat, am însămînțat aceeași sămînță pe care am primit-o de la fabrica cu care am încheiat contracte, iar de plouat, a căzut aceeași ploaie pe amîndouă terenurile. Abia mai tîrziu, după ce am stat de vorbă cu el, am văzut care este pricina. Nu a muncit pămîntul cum trebuia. După ce a băgat semințele de sfeclă în pămînt omul și-a văzut de alte treburi. Apoi în vară, a dat una sau două prașile și cu asta gata, la cules. Insă cum a lucrat pămîntul, așa a cules și roadele. Făcînd socoteala la hectar, el nu a recoltat decît 4000 kg., pe cînd eu 40.760 kg. adică de mai bine de 10 ori mai mult decît el.

ENE V. PUIU

Iată cum mi-am muncit eu pămîntul! Incă din toamna anului 1952 am început să pregătesc terenul. După ce, mai întîi, am desmiriștit, am făcut apoi, puțin mai în urmă, arătură adîncă de vreo 25 cm. Odată cu arătura adîncă, am băgat sub brazdă gunoi de grajd, putrezit în platformă. In primăvară am dat din nou atenție pregătirii terenului. De îndată ce s-a svîntat puțin, l-am grăpat, pentru ca pămîntul să se afîneze și să nu piardă apa pe care a strîns-o din topirea zăpezii. Cîteva zile mai tîrziu, am dat încă odată cu grapa și am început însămînțatul. Am însămînțat cu mașina pe care am primit-o de la fabrica de zahăr cu care am încheiat contractul. După aceea am tăvălugit terenul pentru ca să împiedic evaporarea apei și să dau posibilitatea sămînței să folosească din plin apa din pămînt.

Dar acestea n-au fost totul. N-am așteptat acum să crească sfecla de-a gata. După cum am învățat la cercul agrotehnic, la căminul cultural, aplicarea regulilor agrotehnice trebuie să se facă în tot timpul, de la pregătirea terenului și pînă la recoltare. Dacă vrei să strîngi o recoltă sporită, trebuie să asiguri plantelor tot ce le este de trebuință pentru buna lor răsărire și dezvoltare. Eu așa am făcut. Cînd plantele au răsărit și au început să se vadă rîndurile, am făcut prima prașilă printre rînduri. Cînd plantele au început să aibă 3 — 4 frunze, am făcut buchetatul sfeclei cu o sapă cu tăiș îngust. Am lăsat buchete la o anumită distanță între ele, iar pe cele mici le-am tăiat. Am avut de asemeni grijă ca terenul să se niveleze bine. In aceeași zi cu buchetatul am făcut răritul plantelor, lăsînd din buchet numai o singură plantă și anume pe cea mai dezvoltată. Tot acum am făcut o altă prașilă, atît între rînduri cît și pe rînduri. După ce au trecut încă două săptămîni, am prășit din nou plantele de sfeclă. Și așa, cam la același interval de timp, am făcut încă alte trei prașile.

Eu sînt sigur că aplicînd regulile agrotehnice și vecinul meu Ioniță Roșu și toți țăranii muncitori pot să strîngă recolte chiar mai mari decît am strîns eu.

Este adevărat că cultivarea sfeclei de zahăr cere multă muncă. Dar rezultatele sînt dintre cele mai bune. Sfecla pe care am recoltat-o anul trecut cîntărea cîte 2 kg. fiecare bucată. Și apoi, munca mi-a fost răsplătită: pentru cantitatea de sfeclă de zahăr pe care am predat-o la baza de recepție, am primit 2.300 lei, 27 metri de pînzeturi, 30 kg. de zahăr și altele.

Anul acesta am contractat din nou cu statul să cultiv sfeclă de zahăr. Am pregătit din timp terenul, am împrăștiat gunoiul de grajd, am pus la punct toate cele trebuincioase pentru lucrarea pămîntului, deoarece vreau ca în toamnă să culeg o cantitate de sfeclă de zahăr mai mare ca anul trecut. Din Hotărîrea partidului și a guvernului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a plantelor tehnice am văzut marile avantaje ce sînt acordate de către stat în anul acesta celor care cultivă sfeclă de zahăr sau alte plante tehnice, medicinale, etc. Inlesnirile însemnate acordate de guvern cultivatorilor de sfeclă de zahăr constituie și pentru mine un îndemn puternic de a obține o producție tot mai ridicată la hectar. Pentru aceasta eu voi aplica și mai amănunțit regulile agrotehnice și voi cere sprijinul tehnicienilor de la sfatul popular raional pentru ca să obțin o recoltă și mai bună.

ENE V. PUIU
țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Joița regiunea Ploiești.
decorat cu „Ordinul Muncii" clasa III-a

Recolte mari la sfecla de zahăr

● Recolte bogate de sfeclă de zahăr s-au obținut și în Regiunea Autonomă Maghiară. Astfel, de pe o suprafață de 66 ha., țăranii muncitori din comunele suburbane ale orașului Tîrgu Mureș au recoltat, în anul trecut, peste 205 vagoane sfeclă de zahăr. Rezultă deci că au strîns o producție medie de peste 30.000 kg. la ha.

● Recolta bogată de sfeclă de zahăr obținută, îi îndreptățește pe țăranii muncitori din comuna Buruienești, raionul Roman, să se socotească printre fruntașii pe raion în această privință. De pe fiecare hectar ei au cules în medie, cîte 20.000 kg. sfeclă de zahăr.

● Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Aurel Rațiu, din comuna Sărmășel, raionul Sărmaș, este cunoscut de toți țăranii muncitori din comună ca unul care, aplicînd cu strictețe regulile agrominimului, obține necontenit recolte sporite la hectar. In anul trecut el s-a evidențiat din nou, recoltînd de pe 0,25 ha. 12.690 kg. sfeclă de zahăr, adică 50.760 kg. la hectar.

Pentru o recoltă sporită de sfeclă de zahăr

Una dintre principalele culturi tehnice care prezintă o mare însemnătate pentru economia noastră națională și pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc este cultura sfeclei de zahăr. Ea asigură materia primă pentru fabricarea zahărului, aliment de primă necesitate.

An de an, consumul de zahăr pe cap de locuitor a crescut tot mai mult în țara noastră.

Totuși, creșterea consumului de zahăr pe cap de locuitor nu este suficientă față de necesitățile mereu crescînde ale populației muncitoare. Măsurile elaborate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 cu privire la îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii pun, printre altele, sarcina aprovizionării poporului muncitor cu tot mai multe produse alimentare. Aceasta înseamnă că pentru bunăstarea populației muncitoare este necesar să se asigure an de an și o producție tot mai ridicată de zahăr.

Ridicarea continuă a producției de zahăr pune în fața oamenilor muncii de pe ogoare sarcina de a spori necontenit producția de sfeclă de zahăr — materia primă pentru fabricarea zahărului.

Care sînt căile de creștere a producției de sfeclă de zahăr? Principalele mijloace sînt:

a) — mărirea suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr și

b) — obținerea unei producții cît mai ridicate la hectar, pe calea aplicării agrotehnicii înaintate.

Mărirea suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr va face posibilă obținerea unei producții mai mari. Este bine să fie alese terenurile cele mai prielnice culturii sfeclei de zahăr, de pe care să se poată strînge recolte sporite.

Cel mai important mijloc de a realiza cantități însemnate de sfeclă de zahăr este însă acela de a lucra în mod științific terenul, de a aplica lucrările agrotehnice menite să sporească necontenit producția la hectar.

In țara noastră avem condiții bune pentru dezvoltarea culturii sfeclei de zahăr și pentru ridicarea producției la hectar. Avem regiuni care intră în zona foarte favorabilă de cultivare a sfeclei, raioane din vestul țării, centrul Ardealului și nordul Moldovei.

Luînd cuvîntul în cadrul consfătuirii pe țară cu fruntașii în producție la cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr, numeroși participanți au arătat că tot „secretul" obținerii unor recolte sporite constă în aplicarea întocmai a regulilor agrotehnice necesare culturii respective. Tovarășul Constantin Zberea, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Belcești, regiunea Iași, a arătat că aplicînd regulile agrotehnice la cultura sfeclei de zahăr — desmiriștind terenul, executînd arătura adîncă, îngrășînd cu gunoi de grajd sau cu îngrășăminte chimice și efectuînd prașile repetate — a recoltat 9.000 kg. sfeclă de zahăr de pe un sfert de hectar — adică o producție de 36.000 kg la hectar.

Sfecla de zahăr este o cultură pretențioasă în ce privește lucrările de întreținere. Orice lucrare executată la timpul potrivit și după îndrumările agrominimului duce la sporirea producției la hectar, după cum întîrzierea lucrărilor duce la scăderea producției.

Lucrările agrotehnice principale, prin aplicarea cărora se asigură ridicarea producției de sfeclă de zahăr sînt următoarele:

— pregătirea terenului prin executarea lucrărilor de bază (dezmiriștit și arătură adîncă de toamnă precum și grăpatul și cultivatul în primăvară);

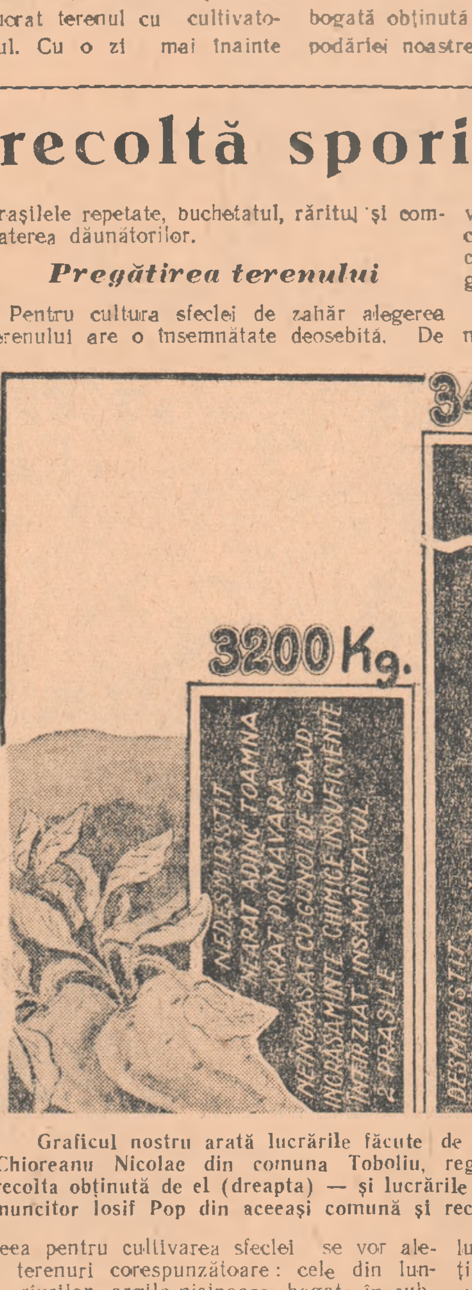
— semănatul cu mașina și în epocile optime;

—aplicarea îngrășămintelor — gunoi de grajd înainte de însămînțare și îngrășăminte chimice sau naturale în timpul vegetației;

— executarea lucrărilor de întreținere — prașilele repetate, buchetatul, răritul și combaterea dăunătorilor.

Pregătirea terenului

Pentru cultura sfeclei de zahăr alegerea terenului are o însemnătate deosebită. De

Graficul nostru arată lucrările făcute de țăranul muncitor Chioreanu Nicolae din comuna Toboliu, regiunea Oradea și recolta obținută de el (dreapta) — și lucrările făcute de țăranul muncitor Iosif Pop din aceeași comună și recolta lui (stînga).

aceea pentru cultivarea sfeclei se vor alege terenuri corespunzătoare: cele din luncile rîurilor, argilo-nisipoase, bogate în substanțe hrănitoare, afînate, care nu fac scoarță și nu pierd ușor apa. Se va ține de asemeni seama ca, în rotația culturilor, sfecla să fie cultivată după cereale de toamnă, cartofi, lucernă, trifoi, mazăre, fasole, soia și borceag. Se poate cultiva și după porumb, însă numai după ce terenul a fost îngrășat cu gunoi de grajd. Nu este bine ca sfecla să fie cultivată după cînepă, in, floarea soarelui, sorg, dughie, și ovăz, deoarece aceste plante sărăcesc pămîntul de substanțe hrănitoare.

Cînd sfecla se cultivă după păioase sau după culturi care se recoltează mai din vreme, terenul se desmiriștește la o adîncime de 4—5 cm. — cînd lucrarea se face cu discuitorul — sau la 7—8 cm. — cu plugul fără cormană.

Experiențele făcute au dovedit că pe terenurile desmiriștite, producția de sfeclă de zahăr a fost mai ridicată cu pînă la 8.000 kg. la hectar decît pe terenurile nedesmiriștite. Totodată și procentul de zahăr al sfeclei a fost mai mare cu 0,2—0,4 la sută.

După două sau trei săptămîni de la desmiriștire, se face arătură adîncă — pînă la 22—27 cm. Totodată este bine ca, odată cu arătura adîncă, să se bage sub brazdă și gunoiul de grajd, bine putrezit.

Incercările făcute de agrotehnicienii sovietici au dovedit că pe terenurile arate adînc sporul de recoltă obținut este de 4.500 kg. la hectar față de terenurile unde nu au fost făcute arături adînci. De asemeni s-a mai dovedit că, cu cît arăturile adînci se fac mai din vreme, cu atît sporul de recoltă este mai ridicat. Astfel de pe un teren desmiriștit în luna iulie și arat adînc în septembrie s-au obținut 22.400 kg. la hectar în vreme ce de pe un alt teren, desmiriștit în luna iulie și arat în luna octombrie, s-au obținut doar 19.300 kg. la hectar. De asemeni, de pe un teren care nu a fost arat toamna ci numai primăvara s-a obținut o recoltă și mai mică — 18.800 kg. la hectar.

In primăvară, chiar în primele zile de desprimăvărare, terenul se grăpează sau este lucrat cu cultivatorul. Aceasta pentru a afîna pămîntul, pentru a se păstra apa pe care pămîntul a strîns-o din topirea zăpezii. Totodată se împrăștie și se introduce în pămînt gunoiul de grajd, bine putrezit, dacă acesta nu a fost împrăștiat și băgat sub brazdă odată cu arătura adîncă de toamnă.

Semănatul

In aceeași zi cu pregătirea de primăvară a terenului sau cel mai tîrziu a doua zi este necesar să se însămînțeze sfecla, pentru ca sămînța să profite cît mai mult de umezeala din pămînt și să răsară în bune condițiuni. In scopul obținerii unei producții sporite la hectar, este bine ca semănatul să se facă în epocile optime. Experiențele făcute au arătat că întîrzierea însămînțatului cu 5 zile a dus la o scădere a producției cu 10 la sută.

Este de asemeni bine ca, la însămînțat, să se folosească sămînța iarovizată. Sămînța iarovizată răsare cu 3-5 zile mai de vreme, ceea ce mărește rezistența plantelor, care răsar uniform, fără goluri. Prin folosirea semințeí iarovizate se asigură un spor de recoltă de 10—15 la sută, iar procentul de zahăr în sfeclă crește cu 2,5 la sută.

Semănatul sfeclei de zahăr se face numai cu mașinile — puse la dispoziția țăranilor muncitori de către fabricile de zahăr cu care au contracte. Cu mașinile de semănat, sămînța este așezată în pămînt la aceeași adîncime, rîndurile se păstrează la egală distanță — ceea ce permite răsărirea deodată a plantelor, precum și înlesnirea muncilor de întreținere. Este bine să fie folosite mașinile combinate, care odată cu sămînța, îngroapă în pămînt și îngrășămintele chimice.

Lucrările de întreținere

De îndată ce sămînța a prins să răsară și se cunosc cît de puțin rîndurile de cultură, se execută prima lucrare — „prașila oarbă". Această prașilă se execută printre rînduri și are ca scop afînarea pămîntului pentru păstrarea umezelii. Mai tîrziu, cînd sfecla are 3-4 frunze, se face buchetatul — adică se lasă buchete de plante, restul fiind distruse. Odată cu buchetatul se execută și răritul. Se lasă numai cîte o singură plantă (cea mai bine dezvoltată) la o distanță de 12—15 cm. una de alta. Intîrzierea răritului duce la scăderea producției. Astfel s-a dovedit că sfecla nerărită cînd a avut 10 frunze în loc de 3—4 a dat o producție cu pînă la 50 la sută mai scăzută.

De asemeni, odată cu răritul se face și complectarea golurilor din lan, fie însămînțîndu-se sămînța iarovizată, fie prin transplantare, astfel ca să se asigure 10—12 plante pe metru pătrat.

Pentru ca lanurile de sfeclă să fie curate fără buruieni și fără scoarță este necesar ca din timp în timp terenul să fie prășit. Este bine ca să se execute cel puțin patru prașile, adîncimea la care se execută mărindu-se de la o prașilă la alta. Dacă totuși și după prașilele repetate apar buruieni în lanul de sfeclă, trebuie ca ele să fie plivite de îndată, pentru a nu împiedica dezvoltarea sfeclei.

O lucrare de asemeni importantă în ridicarea producției de sfeclă de zahăr la hectar o constituie îngrășarea culturilor de sfeclă în timpul vegetației. Prin împrăștierea de îngrășăminte chimice — azotoase, fosfatice și potasice în timpul perioadei de creștere — plantele sînt ajutate să se dezvolte, să crească în rădăcină, să mărească procentul de zahăr pe care-l conțin.

Aplicarea întocmai a regulilor agrotehnice în cultura sfeclei de zahăr a asigurat în anul trecut, obținerea de recolte bogate. Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Bogoși Alexandru din comuna Salonta, regiunea Oradea a cules de pe 60 de ari, 13.000 kg. sfeclă de zahăr, iar Vasile Stroescu, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Arsache, regiunea București a cules 26.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Pregătind bine terenul și executînd lucrările de întreținere prevăzute în agrominim, țăranul muncitor cu gospodărie individuală Cosma Nicolae din comuna Drăgănești, regiunea Bîrlad a obținut 32.800 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

Ținînd seama de importanța aplicării regulilor agrotehnice la cultura sfeclei de zahăr în obținerea unei recolte tot mai ridicate la hectar, Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 cheamă pe oamenii muncii de pe ogoare să execute cu strictețe regulile agrotehnice necesare. Este o datorie patriotică pentru fiecare țăran muncitor, tînăr sau vîrstnic, de a răspunde prin fapte chemării partidului și guvernului, de a lupta cu arma metodelor înaintate agrotehnice pentru sporirea continuă a producției de sfeclă de zahăr la hectar — de a contribui la aprovizionarea populației muncitoare cu tot mai mult zahăr.

Ing. ALEXANDRU STROE
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

10 ani de la masacrul de la Ribnița

O pildă de eroism în lupta pentru fericirea poporului

Sînt amintiri ale unor evenimente din istoria mișcării noastre muncitorești care nu pier niciodată din mintea oamenilor muncii și care îi mobilizează și mai puternic în lupta pe care o duc astăzi pentru o viață fericită. O asemenea amintire, pe care niciodată poporul nostru muncitor nu o va da uitării, este aceea a masacrului dela Ribnița.

...17 martie 1944. Ribnița. Intunericul se lăsase apăsător peste închisoare. Cei 52 de deținuți politici, care zăceau pe lespezile umede ale celulelor, în spatele ușilor zăbrelite, erau trezi. Suferințele îndurate, bătăile și schingiuirile care le lăsaseră pe trup urme adînci nu le putuseră clinti încrederea în viitor, devotamentul pentru cauza Partidului Comunist, credința în victoria Armatelor Sovietice. Acolo, în celulele întunecoase, lipsite de aer, înfrîngînd cu eroism suferințele trupului, cei 52 de comuniști se gîndeau la ziua de miine, cînd poporul muncitor va fi scuturat lanțurile robiei, cînd scumpa patrie se va găsi într-un marș neîntrerupt glorios, spre socialism. Printre cei 52 comuniști aflați în închisoarea de la Ribnița se găseau și Lazăr Grümberg și Bernat Andrei, membri ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist. Conducerea închisorii lansase știrea că toți deținuții — și cei de drept comun și cei politici — urmau să fie trimiși spre țară. Dar, după ce avu loc scoaterea din închisoare a deținuților de drept comun, cei 52 de comuniști au înțeles că ticăloșii lor paznici le pregăteau exterminarea. Și într-adevăr, la mijlocul nopții, Gestapoul hitlerist prelua închisoarea de la Ribnița. Fiarele hitleriste, care fugeau de rupeau pămîntul în fața înaintării victorioase a Armatei Sovietice, fiare lașe dar setoase de sînge, se pregăteau să-i asasineze pe luptătorii neobosiți pentru fericirea poporului, pe comuniștii din închisoare. Luînd pe rînd celulă după celulă, hitleriștii asasinară mișelește pe toți cei 52 de comuniști întemnițați. Apoi ca o încununare a faptei lor bestiale, hitleriștii au dat foc închisorii crezînd că astfel își vor ascunde crimele.

Cenușa închisorii din Ribnița nu a putut însă acoperi cu colbul uitării eroica luptă a comuniștilor uciși. Numele comuniștilor uciși în închisoarea Ribnița în frunte cu Lazăr Grümberg și Bernat Andrei, sînt cinstite astăzi de întregul nostru popor muncitor și exemplul vieții lor puse în slujba clasei muncitoare este o pildă vie pentru tineretul nostru. Totodată asasinarea eroilor comuniști la Ribnița în martie 1944 a fost o mărturie în plus că niciodată forțele reacțiunii nu vor putea să împiedece lupta de eliberare a popoarelor de sub jugul exploatării, oricît de mari vor fi crimele și nelegiuirile comise împotriva celor mai devotați fii ai clasei muncitoare.

★

Pentru tineretul muncitor din patria noastră numele lui Lazăr Grümberg și Bernat Andrei sînt nespus de scumpe. Acești doi minunați tineri comuniști, conducători de frunte ai U.T.C.-ului, educați de partidul clasei muncitoare au întruchipat trăsăturile cele mai înalte ale tineretului muncitor: dîrzenie neînduplecată în fața greutăților, atașament și credință adîncă față de clasa muncitoare, dragoste fierbinte pentru partid, ură clocotitoare față de dușmanii poporului, putere de sacrificiu fără margini în lupta pentru fericirea poporului muncitor.

Lazăr Grümberg și Bernat Andrei s-au întîlnit în viață pe același drum al luptei în slujba celor mulți; învățătura partidului le-a deschis orizonturi largi, le-a format concepția despre lume și hotărîrea fermă de luptă împotriva exploatatorilor.

Lazăr Grümberg nu avea decît 16 ani cînd a pornit pe drumul plin de primejdii, dar glorios al comuniștilor. In cadrul U.T.C.-ului unde și-a început activitatea revoluționară, el a primit numeroase sarcini de răspundere. Plină de roade a fost activitatea sa în fruntea organizației U.T.C. din Prahova care se găsea pe atunci în ilegalitate. In perioada în care a activat acolo viața tinerilor muncitori, era nespus de grea și istovitoare: tinerii muncitori petroliști trăiau în mizerie, cîte 10—20 într-o cameră, erau supuși cruntei exploatări, insultelor și bătăilor, aveau salarii de batjocură. Muncind cu răbdare și seriozitate, plin de vigilență față de uneltirile copoilor siguranței burghezo-moșierești, Lazăr în fruntea utecișștilor reușește să închege cîteva acțiuni izbutite ale tinerilor muncitori, să le trezească în suflete conștiința necesității luptei împotriva exploatatorilor.

Lazăr Grümberg a dovedit în practica muncii sale că pentru el este nespus de scump principiul conducerii de către partidul comunist a organizației revoluționare de tineret. Mobilizînd sub steagul partidului, mase largi de tineri muncitori din Valea Prahovei organizațiile U.T.C. au adus o contribuție la luptele eroice ale petroliștilor din ianuarie-februarie 1933.

In 1935 Lazăr a fost arestat fiind purtat apoi mulți ani prin închisorile regimului burghezo-moșieresc. La închisoarea de la Doftana, ca și în cea de la Caransebeș, Lazăr Grümberg nu-și pierde curajul, încrederea în partid; el studiază măreața învățătură marxist-leninistă pregătindu-se pentru a lua parte activă la noi și noi lupte împotriva călăilor clasei muncitoare pentru drepturile și libertatea oamenilor muncii.

Bernat Andrei, Bondi — cum îi spuneau tovarășii și prietenii — era iute din fire, plin de viață, clocotitor în toate acțiunile sale. La 19 ani era activist al U.T.C.-ului la Tg Mureș și foarte tînăr el a devenit și membru al Partidului Comunist din Romînia. De numele lui Bernat Andrei sînt legate numeroase acțiuni ale tineretului muncitor din Tg Mureș și din alte orașe din Transilvania. El, care se avînta în luptă cu patimă și încredere în victorie, își apropiase tinerii muncitori curajoși și energici pe care-i educa în spiritul dragostei față de partid, pentru măreața Uniune Sovietică. Nu-i plăceau tinerii molateci stăpîniți de comoditate, despre care spunea: „ăstora și mămăliga le îngheață în gură". Tocmai pentru că întruchipa cele mai înaintate trăsături ale tînărului muncitor, Bernat Andrei era nespus de iubit de oamenii muncii și mai ales de tinerii muncitori care îl urmau cu încredere. Tineretul patriei noastre află cu emoție felul în care Bernat Andrei a condus lupta tinerilor din Tg. Mureș pentru deschiderea căminului muncitoresc închis de autorități. Și neuitată rămîne comportarea lui curajoasă în fața zbirilor poliției burghezo-moșierești care prin nici un mijloc criminal nu au reușit să smulgă mărturisiri din gura eroicului utecist.

Trăsăturile morale ale lui Lazăr Grümberg și Bernat Andrei au ieșit și mai puternic la iveală în anii grei ai dictaturii fasciste, cînd în temnițe și lagăre, cei doi uteciști au ținut sus steagul de luptă al partidului comunist, organizînd și conducînd acțiuni curajoase împotriva asupritorilor.

Inainte de a fi întemnițați la Ribnița, cei doi uteciști s-au adresat astfel tovarășilor lor din lagărul de la Vapniarca: „Ori unde vom pleca, vom ține sus steagul partidului nostru. Noi nu ne vom da viața ieftin. Viața ne e scumpă, ea aparține clasei muncitoare, întregului popor. Aveți încredere". Și nici în ultimele clipe ale vieții, cei doi eroi nu au părăsit acest angajament. Ei au murit cu gîndul că poporul muncitor, condus de partid, va izbîndi în lupta împotriva exploatatorilor și va păși la construirea unei vieți așa cum au visat-o și ei.

Tineretul nostru cinstește prin contribuția sa entuziastă la zidirea socialismului în patria noastră, memoria comuniștilor în frunte cu Lazăr Grümberg și Bernat Andrei, uciși cu zece ani în urmă la Ribnița. Amintirea lui Lazăr Grümberg și Bernat Andrei ca și a celorlalți eroi comuniști și uteciști ne este de-a pururi îndemn în lupta pe care o ducem sub conducerea partidului pentru fericirea poporului muncitor.

Premiera filmului documentar „Republica Populară Romînă"

Marți seara a avut loc în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. premiera filmului documentar în culori „Republica Populară Romînă".

Filmul „Republica Populară Romînă", realizat în colaborare de cineaștii sovietici, și de cinematografia noastră, este o producție a Studioului de filme documentare și jurnale de actualități „Alexandru Sahia" și a Studioului central de filme documentare Moscova, decorat cu Ordinul Steagul Roșu.

Scenariul este semnat de Geo Bogza și de cunoscutul cineast sovietic Leonid Varlamov, laureat al Premiului Stalin, care este în același timp și regizorul filmului. Textul comentariului este rostit de George Vraca, artist emerit al R.P.R. laureat al Premiului de Stat.

Filmul înfățișează frumusețile și bogățiile patriei noastre, imagini din munca și viața poporului nostru.

La premieră au asistat tovarășii: dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Chivu Stoica, S. Bughici, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Al. Drăghici, Constanța Crăciun, L. Răutu, L. Sălăjan, membri ai Guvernului, fruntași ai vieții artistice, culturale și științifice, oameni ai muncii.

Au participat de asemenea numeroși membri ai corpului diplomatic.

Filmul documentar în culori „Republica Populară Romînă" s-a bucurat de un succes deosebit. (Agerpres)

Apare „Gazeta Literară"

Joi 18 martie apare „GAZETA LITERARĂ", organ săptămînal al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

In primul număr semnează: Mihail Sadoveanu, Mihai Beniuc, Geo Bogza, Marcel Breslașu, Petru Dumitriu, Eugen Frunză, Mihai Gafița, Paul Georgescu, George Macovescu, Miron Paraschivescu, T. Pîrvu, Zaharia Stancu, Cicerone Teodorescu.

„Gazeta Literară" publică în acest număr un fragment din volumul al doilea al romanului „Pămînt desțelenit" de Mihail Șolohov.

Desene de: Cik, Marcela Cordescu, Gion și Jurăscu.

Steagul roșu decernat mecanizatorilor de la centrul mecanic Roșiori de Vede

Desfășurînd larg întrecerea socialistă, organizînd munca la reparații pe ansamble și subansamble, făcînd schimburi de experiență între ateliere și brigăzi, colectivul de muncă al centrului mecanic Roșiori de Vede, regiunea București, a dobîndit frumoase succese în munca de realizare a planului. La fabricația pieselor de schimb, planul a fost depășit cu 62 la sută, la fabricația utilajelor, cu 6 la sută iar la reparații și recondiționări cu 87 la sută. Sarcinile de plan pe întreg centrul mecanic au fost realizate în procent de 101 la sută. Muncitorii s-au străduit să utilizeze 8 inovații noi, reușind să scadă prețul de cost cu 34 la sută față de 10,2 la sută cît era prevăzut în plan, realizînd economii în valoare de 1.197.000 lei. Un rol de seamă în obținerea acestor succese l-au avut, alături de vîrstnici, și tinerii. Brigăzile utemiste de la secția strungărie și cazangerie, pe lîngă realizarea și depășirea sarcinilor de plan, au confecționat din deșeuri 100 filtre, în valoare de 50.000 lei, realizînd 32.725 lei economii. In afara celor 11 utemiști care au devenit fruntași în muncă, utemiștii Mircea Iordan, strungar, Vasile Gojoacă monteur și Teodor Iancuiescu de la cazangerie, pentru meritele lor deosebite în muncă au fost confirmați stahanoviști. Munca încununată de succes a mecanizatorilor a fost răsplătită prin premii.

Pentru munca desfășurată cu avînt, pentru rezolvarea cu cinste a sarcinilor de plan, ca o răsplată binemeritată, colectivul de muncă al centrului mecanic Roșiori de Vede a primit steagul roșu de producție, imbold și pe mai departe în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

Lucrările celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

VARȘOVIA 16 (Agerpres). — P.A.P. transmite: In ședința din dimineața zilei de 15 martie a Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez s-a terminat discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi — „Principalele sarcini economice în ultimii doi ani (1954 și 1955) ai planului de șase ani".

La discuțiile pe marginea raportului în această problemă, prezentat de H. Minc, au luat cuvîntul 17 persoane. Toți delegații au subliniat că măsurile partidului și guvernului, îndreptate spre ridicarea prin toate mijloacele a bunăstării oamenilor muncii, corespund intereselor vitale ale întregului popor polonez.

In legătură cu problema în discuție, a fost adoptată în unanimitate o rezoluție cu privire la „Realizările în îndeplinirea planului de șase ani și principalele sarcini economice pentru anii 1954 și 1955". In rezoluție este trasat programul pentru dezvoltarea continuă a industriei, dezvoltarea pe toate căile a agriculturii și ridicarea cît mai rapidă a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Congresul a trecut apoi la examinarea punctului 4 de pe ordinea de zi — „Despre sarcinile dezvoltării agriculturii în 1954 și 1955 și adoptarea măsurilor necesare pentru dezvoltarea producției agricole". Raportul în această problemă a fost prezentat de Zenon Nowak, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Nowak a subliniat că problema accelerării ritmului de dezvoltare a agriculturii, a ritmului de sporire a producției agricole, este problema-cheie a întregii activități a partidului în etapa actuală. După cum a subliniat Nowak, în prezent succesele industrializării socialiste din Polonia permit ca toate eforturile partidului să fie îndreptate spre avîntul agriculturii.

Pentru a asigura o creștere mai rapidă a aprovizionării populației și a economiei naționale cu produse agricole, a spus raportorul, este necesar să se sporească în anii 1954—1955 recolta principalelor patru culturi, ridicînd-o la aproximativ 12.000.000 tone; în domeniul creșterii animalelor să se sporească numărul de vite cornute mari pînă la 8 milioane capete, porci — pînă la 11 milioane, oi — pînă la 4,5 milioane; să se sporească cantitatea medie de lapte obținută într-un an de la fiecare vacă la 1.800 de litri; să se asigure o creștere considerabilă a producției la hectar la plante tehnice, rădăcinoase, furajere, legume și fructe.

Producția de cereale, a subliniat Nowak, a fost și rămîne la noi problema principală și centrală în dezvoltarea producției agricole în ansamblu.

Vorbind despre formele ajutorului acordat de stat țărănimii muncitoare, raportorul a subliniat însemnătatea deosebită a punctelor de plasă pentru închirierea mașinilor. El s-a oprit de asemenea asupra măsurilor agrotehnice a căror aplicare trebuie să asigure dezvoltarea rapidă a producției agricole în gospodării individuale.

Hotărîrile adoptate în ultima vreme de guvern, a subliniat Z. Nowak, prevăd măsuri suplimentare pentru asigurarea unor venituri sporite pentru acei țărani muncitori cu gospodării individuale, care își conduc mai bine gospodăria, care obțin recolte mai bogate, care lărgesc creșterea animalelor și sporesc producția-marfă a gospodăriilor lor.

Menținerea cotelor obligatorii pentru următorii cîțiva ani la același nivel la care se află în prezent și lărgirea sistemului de înlesniri prevăzute în proiectul de hotărîre al Congresului, constituie un serios pas înainte în această direcție.

Succesele în lupta pentru creșterea producției agricole, a continuat raportorul, depind în întregime de întărirea permanentă și neîntreruptă a legăturilor dintre clasa muncitoare și masele largi ale țărănimii muncitoare. Noi putem lărgi și întări legătura cu masele țărănești, bizuindu-ne pe programul real și concret de ajutor pe care l-am elaborat cu condiția ca în întreaga noastră activitate și mai ales în practica noastră de zi de zi, să știm să aplicăm în mod creator și cu pricepere — principiul leninist — sprijină-te pe țărănimea săracă, strînge alianța cu țărănimea mijlocașă și du o luptă neîntreruptă împotriva chiaburimii.

După ce a arătat că măsurile îndreptate spre sporirea producției agricole în gospodăriile individuale se îmbină în mod strîns cu lupta pentru transformarea socialistă a satului, raportorul a prezentat măsurile practice pentru sporirea producției-marfă a gospodăriilor individuale.

Z. Nowak a trecut apoi la problemele dezvoltării sectorului socialist în satul polonez. In cei cinci ani care au trecut de la primul Congres, a spus Nowak, cooperația agricolă de producție a luat la noi o dezvoltare considerabilă. In prezent se numără 8.500 de cooperative agricole de producție care grupează peste 200.000 de țărani. Ele dispun de peste 1.500.000 de hectare de pămînt. In comparație cu sarcinile care stau în fața noastră, aceasta nu este mult, deoarece membrii cooperativelor de producție reprezintă deocamdată numai 7 la sută din numărul total al țăranilor muncitori.

Raportorul a vorbit despre succesele cooperației agricole de producție și despre ajutorul acordat de către stat în dezvoltarea formelor socialiste ale agriculturii.

El a subliniat că principala formă a ajutorului acordat cooperativelor agricole de producție și principala pîrghie în transformarea socialistă a satului sînt stațiunile de stat de mașini și tractoare. In 1954, numărul stațiunilor de mașini și tractoare se va ridica la 462. Ele vor dispune de 19.700 de tractoare (calculate în tractoare de cîte 15 C.P.).

O verigă extrem de importantă în lupta pentru sporirea producției agricole, a continuat raportorul, sînt gospodăriile agricole de stat. Ele dispun de o suprafață de pămînt care reprezintă aproximativ 12,2 la sută din întreaga suprafață de pămînt arabil din Polonia și sînt utilate cu mijloace tehnice agricole moderne.

In prezent gospodăriile agricole de stat posedă 29.000 de tractoare (calculate în tractoare de cîte 15 C.P.)

Folosind mașini de calitate superioară, în mare parte primite din U.R.S.S., gospodăriile agricole de stat au obținut mecanizarea aproape completă a muncilor de cîmp.

Numărul porcilor, vitelor cornute mari și al oilor din gospodăriile agricole de stat a crescut de cîteva ori. In comparație cu 1952, gospodăriile agricole de stat au dat statului în 1953 cu aproape 40 la sută mai mulți porci pentru tăiat, cu 7 la sută mai mult lapte, cu aproape 36 la sută mai multă lînă, cu 44 la sută mai multe ouă.

In următorii doi ani, a spus raportorul, gospodăriile agricole de stat trebuie să depună o intensă activitate.

In 1955 în gospodăriile agricole de stat, recolta de cereale trebuie să depășească cu 150.000 — 170.000 tone recolta din 1952, iar recolta de sfeclă de zahăr trebuie să crească cu 15—20 la sută.

O rezervă importantă a creșterii producției agricole este valorificarea pămînturilor nefolosite și a pămînturilor celor mai fertile în unele regiuni cu sol deloess din voevodatul Lublin și din Zulawa a unor pămînturi din regiunile inundabile din valea fluviului Oder, precum și a unor uriașe întinderi cu pășuni, insuficient folosite pînă în prezent, din voevodatele Rzeszow, Koszalin, Olsztyn, Szczecin și Wroclaw.

Raportorul s-a ocupat apoi de problemele îmbunătățirii muncii de conducere în agricultură și de dezvoltarea inițiativei maselor țărănești, de pregătirea cadrelor cu o înaltă calificare pentru agricultură, de rolul științei în dezvoltarea producției agricole, de sarcinile muncii de partid la sate.

Este mare și de răspundere sarcina ce o trasăm în fața țării în lupta pentru accelerarea dezvoltării producției agricole, a arătat Nowak în încheierea raportului său. Aceasta este o cauză vitală pentru toți oamenii muncii de la orașe și sate, o cauză a întregului popor. Aceasta este o sarcină mare, ce se referă la o perioadă îndelungată; ea necesită o muncă sistematică de zi de zi, pe care o vom putea îndeplini numai prin eforturile unite ale maselor populare, ale statului popular și ale partidului.

Sub conducerea partidului, unind strîns în jurul lui toate forțele patriotice ale poporului, vom îndeplini sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului în domeniul agriculturii și vom spori forțele patriei noastre.

★

VARȘOVIA 16 (Agerpres). — P.A.P. transmite: In ședința din seara zilei de 15 martie a Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, au început dezbaterile pe marginea raportului prezentat de Z. Nowak, „Despre sarcinile dezvoltării agriculturii în 1954—1955 și adoptarea măsurilor necesare pentru dezvoltarea producției agricole".

Zofia Laszkowskaia, director adjunct pentru problemele politice al Direcției centrale a stațiunilor de mașini și tractoare, a subliniat că în prezent stațiunile de mașini și tractoare execută 50% din muncile de cîmp ale cooperativelor agricole de producție, dar aceasta nu este încă suficient.

Stanislaw Padziurski, președintele cooperativei agricole de producție „Neprovice" din județul Pinczow, voevodatul Kielce, a citat în cuvîntarea sa date interesante în legătură cu succesele acestei cooperative. Această cooperativă, a comunicat el, strînge la hectar 22 chintale de secară, 24 chintale de grîu, 26 chintale de ovăz și 328 chintale de sfeclă de zahăr.

Leon Stasiak, prim secretar al Comitetului de partid din voevodatul Poznan, a vorbit despre intensificarea muncii de partid și politice la sate, despre mobilizarea maselor largi țărănești pentru îndeplinirea sarcinilor în vederea unui avînt rapid al producției agricole.

★

VARȘOVIA 16 (Agerpres). — P. A. P. transmite: Delegația Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, din care fac parte N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S.; N. A. Mihailov, prim secretar al Comitetului regional Moscova al P.C.U.S.; A. E. Korneiciuk, membru în Prezidiul C.C. al P. C. din Ucraina și prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, N. E. Avhimovici, al doilea secretar al C. C. al P. C. din Bielorusia, a vizitat la 14 martie șantierul Palatului de cultură și știință „I. V. Stalin", care se construește la Varșovia cu forțele și mijloacele U.R.S.S.

La vizitarea șantierului, delegația P.C.U.S. a fost însoțită de G. A. Karavaev, șeful Direcției șantierului palatului și de I. Sigalin, arhitect șef al Varșoviei, împuternicit al guvernului R. P. Polone pentru problemele construcției palatului.

Revista presei de tineret

Problemele învățăturii în gazeta „Universitatea"

Incă de la începutul anului universitar, gazeta „Universitatea", organ al organizației de partid, al comitetului U.T.M., al comitetului sindical și al rectoratului Universității „C.I. Parhon" din București, a căutat prin articolele sale să sprijine și să îndrume bunul mers al activității studențești, să contribuie la ridicarea calitativă a acestei activități.

„Universitatea" a publicat numeroase articole despre problemele învățăturii studenților. Unele dintre aceste articole au ajutat la popularizarea experienței pozitive a studenților fruntași, iar altele au împărtășit lucruri interesante din activitatea studenților sovietici, ajutîndu-i prin aceasta pe studenții din Universitate și mobilizîndu-i la o muncă mai susținută pentru însușirea materiilor.

Gazeta a acordat atenție mai ales problemei frecvenței și disciplinei, contribuind prin articolele sale la o mai bună desfășurare a procesului de învățămînt. Ea a luat de multe ori atitudine față de lipsurile care împiedicau pe studenți în munca de învățătură, ajutînd la îndreptarea lor. Aproape în fiecare număr al gazetei apar la rubrica satirică „D-ale noastre", note critice despre atitudinile birocratice ale administrației, lipsa de spirit gospodăresc de care dau dovadă unii studenți, și despre alte lipsuri din Universitate. Foiletonul intitulat „Și totuși" (nr. 15) de pildă, critică cu curaj catedra de Ziaristică de la Facultatea de ziaristică care pînă la 10 noiembrie nu ținuse nici o lecție la materia „Disciplina la alegere" ci se mulțumea să țină doar ședințe de organizare.

In majoritatea numerelor sale, gazeta publică articole și corespondențe despre activitatea științifică a studenților.

Gazeta a căutat să oglindească în coloanele sale și cîteva probleme ale vieții de organizație, ale activității extrauniversitare a studenților.

Cu toate acestea gazeta „Universitatea", n-a reușit în această perioadă de muncă să fie la înălțimea sarcinilor mari ce-i reveneau.

Gazeta nu s-a străduit să fie un sprijin prețios al cadrelor didactice și al organizației U.T.M. pentru antrenarea studenților într-un studiu temeinic zi de zi, nu numai în preajma examenelor și pentru examen.

„Universitatea" ar fi trebuit să fie un îndrumător mai priceput al studenților în problemele învățăturii, să le arate acestora necesitatea de a deveni specialiști cu o înaltă calificare, să lupte împotriva pregătirii superficiale, împotriva acelora care nu-și îndrăgesc profesiunea aleasă, nu fac totul pentru însușirea unor vaste cunoștințe. Ori în această direcție gazeta a făcut foarte puțin.

Deși este știut că nivelul pregătirii studenților, al pregătirii cadrelor de specialiști, depinde în mare măsură de felul cum sînt ținute cursurile și seminariile, de conținutul acestora, „Universitatea" n-a acordat atenția cuvenită analizării cursurilor și seminariilor care se țin în facultăți, n-a militat în coloanele ei pentru îmbunătățirea lor necontenită. In Universitate mai sînt și acum cursuri care se țin la un nivel scăzut, mai sînt cursuri și prelegeri cu conținut necorespunzător, sau tipărite în condițiuni proaste pe care studenții nu le pot folosi. Despre toate acestea gazeta putea și poate să vorbească în articolele sale. Trebuia și trebuie însă mai mult curaj din partea redacției în alegerea și tratarea problemelor în gazetă, mai multă preocupare pentru lărgirea cercului de colaboratori competenți în probleme care să analizeze cu temeinicie și să poată da îndrumări cadrelor didactice.

„Universitatea" neglijează într-un mod inadmisibil problema cursurilor și seminariilor de științe sociale. Din puținele articole publicate nu reiese necesitatea însușirii marxism-leninismului de către fiecare student, fie el viitor biolog, fizician, chimist, matematician sau profesor. Articolele publicate nu oglindesc însușirea creatoare de către studenți a științelor sociale și nu iau poziție față de cei care se limitează să-și însușească această materie dogmatic, buchereste.

Unul din puținele articole care tratează problema seminariilor de marxism-leninism apărut sub titlul „Pentru o mai bună însușire a marxism-leninismului" (nr. 16) se mulțumește să înșire o serie de exemple pozitive și negative, să afirme că s-au luat măsuri pentru ridicarea calității seminariilor. Fiind semnat de o asistentă, era de așteptat ca articolul să ridice o serie de probleme de conținut, să indice metode, analizînd în adîncime cum se desfășoară seminariile de marxism-leninism. De altfel, despre munca asistenților de care depinde în bună parte pregătirea studenților — și care în majoritatea lor sînt tineri, fără prea multă experiență, gazeta nu vorbește aproape nimic.

Gazetei „Universitatea" îi revenea ca o sarcină din cele mai importante să oglindească în coloanele sale felul cum studenții își însușesc materiile de specialitate. Mai ales gazeta trebuia să ia poziție față de acei care neglijează studiul acestor materii sau le studiază superficial. Tovarășul conferențiar Emeric Toth sezisează că unii studenți de la Facultatea de Matematică și Fizică, învață mecanic matematica, că unii dintre ei nu sînt suficient de legați de specialitatea aleasă și deaceea nu se străduesc să și-o însușească. Gazeta trebue să le arate acestora prin articolele sale, că patria are nevoie de cadre de specialiști cu o pregătire temeinică, care să fie în stare să rezolve sarcinile de mare răspundere ce li se vor pune în față cînd vor porni în producție. E legitimă întrebarea: a făcut oare gazeta ceva în această direcție? Răsfoind numerele apărute pînă acum, constați că ele nu vorbesc aproape deloc despre dragostea studenților față de specialitatea aleasă și despre strădulnța lor de a și-o însuși, nu a făcut nimic pentru dezvoltarea acestei dragoste la studenți.

Legarea cunoștințelor teoretice de problemele practice este un factor hotărîtor de care depinde în cea mai mare măsură nivelul pregătirii studenților. Dar corespondența intitulată „Ziua de practică" și articolul „De la curs la lucrările practice în laborator", apărute pe această temă, subliniază insuficient de puternic importanța pe care o are practica în pregătirea viitoarelor cadre de specialiști. Era necesar să se vorbească mai mult și cu mai multă pricepere despre activitatea practică a studenților, despre felul cum lucrează ei în laborator, sau în timpul practicii în producție.

★

„Universitatea" ca organ de presă al unui institut de învățămînt superior ar fi trebuit să fie o tribună de popularizare a celor mai bune metode de învățătură, să se preocupe mai îndeaproape de felul cum studenții învață, să le arate care sînt lipsurile ce se manifestă în munca lor și cum trebuiesc acestea lichidate. De pildă, gazeta ar fi trebuit să acorde mai multă atenție problemei studiului individual al studenților.

Este insuficient ceea ce a publicat gazeta pe această temă pentrucă atît articolul de fond din nr. 13 al gazetei intitulat „Studiul individual metoda de bază în însușirea științei" cît și articolele apărute sub titlul „Studiul individual principală metodă de studiere a marxism-leninismului" și „Cîteva probleme în legătură cu îndrumarea studiului individual al studenților", tratează aproape la fel problemele fără ca vreunul din ele să aducă lucruri noi.

Cu mult mai folositor ar fi fost dacă s-ar fi publicat cîteva articole, care să fi analizat experiența dobîndită de o grupă, de un an de studii sau de unii studenți fruntași la învățătură. Aceasta ar fi dat studenților posibilitatea să-și însușească metode mai variate, adaptabile specificului de muncă și nivelului de cunoștințe al fiecăruia și nu rețete de studiu gata formulate, pe care gazeta le oferă studenților. Incercarea de a remedia aceasta prin cîteva corespondențe ale unor studenți n-a dus la lămurirea problemei, deoarece autorii corespondențelor lipsiți de îndrumare din partea redacției, n-au făcut altceva decît să repete pe scurt, cele scrise în articolele amintite. „Universitatea" nu arată cum decurg orele de consultații dacă sînt sau nu bine organizate și cum participă studenții la ele. Cele două corespondențe scurte apărute pe această temă în nr. 16 al gazetei, mergînd pe linia unor generalități vorbesc vag despre importanța participării studenților la orele de consultații. Ele nu le demonstrează studenților nu-i conving pe aceștia prin exemple concrete, care sînt foloasele participării la orele de consultație, cum se lămuresc aici problemele rămase neclare de la curs sau din timpul studiului individual.

Gazeta „Universitatea" păcătuește nu numai prin lipsa de popularizare a experienței pozitive ci și prin aceea că n-a combătut în coloanele sale superficialitatea cu care se pregătesc unii studenți și metodele nejuste, învechite de învățătură. Mai sînt în Universitate destui studenți care din comoditate înlocuiesc studiul individual atent și profund cu însușirea superficială a materiei, studiind doar notițele luate la cursuri și neconspectînd materialul bibliografic recomandat de profesori. Mai sînt din păcate și studenți care pentru a obține un calificativ de trecere recurg la metode necinstite, înșelîndu-și profesorii și prin aceasta și colectivul din care fac parte. Gazeta ar fi trebuit să lupte pentru formarea în rîndul studenților a unei opinii publice îndreptată împotriva acestor studenți care nu-și fac datoria sau folosesc metode necinstite.

★

Deși sub titlul gazetei este scris că „Universitatea" este organ și al comitetului organizației U.T.M., gazeta uită aproape să oglindească preocuparea organizației U.T.M. pentru problemele învățăturii. Este cunoscut de toți și probabil și de colectivul gazetei „Universitatea", că rolul organizației U.T.M. în Universitate este în primul rînd de a duce munca în rîndurile studenților pentru a-i atrage la o activitate susținută de însușire a materiilor și de felul cum organizația U.T.M. muncește depinde nivelul pregătirii studenților. Concluzia care se poate trage însă citind gazeta „Universitatea" este aceea că în centrul atenției organizației U.T.M. n-a stat în permanență problema învățăturii și că toată lumea se împacă cu această situație. Ori este greșit să se lase această impresie, știut fiind că la succesele obținute pe semestrul I în munca de învățătură a studenților, a contribuit și organizația U.T.M. Ar fi trebuit deci să se arate care a fost contribuția organizației U.T.M. la obținerea acestor succese.

„Universitatea" însă n-a vorbit în articolele sale despre felul cum organizația U.T.M. s-a preocupat de antrenarea studenților pentru o însușire temeinică a materiilor. Exemplul utemiștilor în această pregătire este palid oglindit, cum la fel de palidă este poziția gazetei față de acei utemiști care stau în coada masei de studenți, pătîndu-și titlul de membru al organizației U.T.M. Gazeta ar fi trebuit să arate care a fost contribuția grupelor, a organizației U.T.M. în asigurarea unei frecvențe regulate la cursuri și a unei discipline serioase și să militeze împotriva atitudinilor nejuste ale studenților față de cadrele didactice.

Gazeta n-a arătat lupta care se duce în Universitate împotriva muncii de campanie, împotriva îndopării studenților cu materie multă, cu seminarii recapitulative, consultații, ore de meditații, numai în preajma colocviilor și examenelor. Ba mai mult, însăși gazeta stă în fruntea acestei munci de campanii. Intr-unul din articolele sale de analiză apărut în nr. 17 al gazetei, sub titlul „Să ne prezentăm bine pregătiți la examene", gazeta răsuflă ușurată că a terminat cu colocviile. Este semnificativă fraza de început a articolului „Plină de învățăminte a fost și anul acesta campania colocviilor". După cum gazeta oglindește numai în ultimele două numere ale sale pregătirea pentru colocvii și examene se poate trage concluzia că această pregătire s-a făcut într-un timp scurt. Ori este greșit să se lase această impresie cititorilor, deoarece organizația U.T.M. s-a ocupat ca studenții să învețe zi de zi pentru colocvii și examene și mulți dintre aceștia care n-au așteptat să vină campania de pregătire, au obținut rezultate bune la colocvii și examene.

*

„Universitatea" a făcut puțin de la începutul anului universitar pentru a-i atrage pe cititori, pentru a avea un aspect mai plăcut. Colegiul de redacție nu s-a preocupat să dea o notă tinerească, vie și atractivă gazetei. Gazeta continuă să aibe un aspect șters și uneori să fie neinteresantă. Nu s-a făcut mai nimic pentru ca articolele să îmbrace forme publicistice mai variate. Gazeta mai publică deseori articole seci, fără fapte, lipsite de viață, cu titluri neatractive. Nici rubrica de satiră și humor care critică lipsurile din Universitate, nu este întotdeauna scrisă la nivelul cerințelor cititorilor săi.

O răspundere însemnată pentru lipsurile gazetei revine comitetului U.T.M. care a sprijinit într-un mod cu totul nesatisfăcător munca gazetei „Universitatea".

Gazeta poate și trebuie să-și îmbunătățească activitatea în viitoarea perioadă de muncă. Pentru aceasta ea trebuie să treacă la o analiză temeinică a activității sale, cerînd părerea cititorilor ei. Cu siguranță că dacă redacția va organiza consfătuiri cu profesorii, cu asistenții și studenții din diferite facultăți, cititori ai gazetei, ea va afla și care sînt problemele care îi interesează pe aceștia, părerea lor față de felul cum gazeta își face datoria. Gazeta va afla lucruri interesante, organizînd un schimb de experiență cu o gazetă de întreprindere sau cu o gazetă dintr-un alt institut de învățămînt superior.

In viitoarea etapă de muncă gazeta trebuie să fie mai combativă, să urmărească eficiența criticilor pe care le aduce, să dea soluții de îndreptare și să împărtășească metodele înaintate de muncă, să susțină și să stimuleze pe inițiatori nu numai în corespondențe scurte, informative ci prin articole de experiență, bogate în idei, care să arate nu numai ce trebuie să se facă ci și cum.

Gazeta trebuie să ia inițiative mai îndrăznețe, să ridice discuții pe anumite teme, să organizeze sub îndrumarea organizației de partid și ajutată de organizația de U.T.M. raiduri pentru analizarea activității unor facultăți sau ani de studiu.

Gazeta atrage atenția într-un articol adresat corespondenților săi că ori de cîte ori aceștia scriu ceva să se întrebe cu ce scop fac aceasta, dacă problemele interesează și sînt utile cititorilor. La fel de just ea spune corespondenților că cititorul are ochi exigenți, care nu admit banalități sau șabloane, că orice se scrie este aspru judecat de cititori. Aceasta este perfect valabil și pentru redacția gazetei „Universitatea".

Ținînd seama de aceste lucruri gazeta va izbuti să facă un salt calitativ, să-și îndeplinească cu mai mult succes rolul de a contribui la ridicarea calității muncii din Universitate. Ea va reuși să sădească mai adînc în rîndurile studenților atitudinea justă față de muncă și învățătură, sentimentul mîndriei pentru cuceririle științifice și culturale ale poporului nostru, încrederea în puterea lui de creație, dragoste pentru însușirea științei sovietice și să combată rămășițele de ploconire în fața științei și ideologiei burgheze.

Cu siguranță că sub îndrumarea organizației de partid, cu ajutorul organizației U.T.M., ținînd o strînsă legătură cu rectoratul, colegiul de redacție va reuși să studieze și să cunoască problemele cele mai importante ale vieții din Universitate, pentru ca în acest fel gazeta să devină un îndrumător priceput și un ajutor de preț pentru cititorii săi.

LUCREȚIA LUSTIG

Săptămîna Mondială a Tineretului

21 — 28 martie

21 martie — o zi de primăvară, prima zi a Săptămînii Mondiale a Tineretului. Este săptămîna în care oamenii care au vîrsta primăverii vieţii privesc înapoi la anul parcurs, măsoară roadele luptei lor pentru apărarea tinereţii de urgia războiului.

In această Săptămînă tinerii democraţi din lumea întreagă îşi strîng şi mai puternic rîndurile pregătindu-se pentru noi bătălii pe frontul partizanilor păcii.

In aceste zile, între 21 şi 28 martie, în lumea întreagă, tineri şi tinere îşi aduc aminte de anii celui de al doilea război mondial cînd glasul tunurilor nu amuţise încă, dar cînd s-a luat hotărîrea ca la începutul primăverii să se sărbătorească an de an Săptămîna Mondială a Tineretului.

Creşte lupta popoarelor pentru pace

Milioane de tineri şi-au dat viaţa în războiul anti-fascist, tineri sovietici şi polonezi, englezi şi francezi. De atunci nu au trecut mulţi ani, durerea mamelor sau a nevestelor nu s-a stins încă, distrugerile războiului mai dăinuie încă, dar în Statele Unite, în Anglia şi în alte ţări capitaliste cercurile agresive urzesc un al treilea măcel mondial. El doresc un nou război pentru a-şi mări profiturile de pe urma extinderii industriei de armament şi a cuceririlor imperialiste.

Acestui scop, al pregătirii unui nou război, îi serveşte aşa numita politică americană dusă „de pe poziţii de forţă".

Manifestări ale acestei politici a statelor occidentale sînt cursa înarmărilor, „războiul rece" ca şi dezlănţuirea agresiunii în Coreea. De asemeni pactul Atlanticului de Nord încheiat între S.U.A., Anglia, Franţa şi alte state occidentale este menit să servească acţiunile agresive ale acestui bloc de state.

In Europa, imperialiştii americani urzesc în prezent noi planuri agresive care îşi au sprijin principal în aşa zisa „comunitate defensivă europeană" — complectare a pactului Atlanticului de Nord.

Ce se urmăreşte prin constituirea „armatei europene"? In primul rînd oficializarea renaşterii vechii armate naziste, ca principală forţă de şoc americană în Europa. Apoi scindarea şi mai adîncă a Europei în două blocuri de state opuse. Caracterul agresiv al „comunităţii defensive europene" este atît de evident încît nici pînă azi parlamentele Franţei şi Italiei nu au îndrăznit să ratifice tratatele dela Bonn şi Paris. Constituirea „armatei europene" întîlneşte împotrivirea chiar şi a unor cercuri burgheze din Franţa, care înţeleg pericolul pe care îl reprezintă renaşterea militarismului german.

Din lucrările conferinţei miniştrilor de externe al celor patru puteri (URSS, SUA, Anglia şi Franţa) a reieşit că „comunitatea defensivă europeană" este principala piedică care stă în calea restabilirii unei Germanii paşnice, democrate, unite şi independente. La Berlin s-a dovedit că puterile occidentale nu sînt interesate în rezolvarea problemei germane bazîndu-şi politica lor pe permanentizarea scindării Germaniei.

Tot opunerea puterilor occidentale a dus şi la nerezolvarea la Berlin a problemei încheierii tratatului de stat cu Austria.

Dacă la Berlin s-a ajuns la unele rezultate pozitive, aceasta se datoreşte poziţiei delegaţiei Uniunii Sovietice care a căutat permanent căi de înţelegere ca să ducă la destinderea încordării internaţionale. Hotărîrea de a se convoca la Geneva în aprilie o conferinţă a statelor interesate în problemele Coreei şi Indochinei, are o deosebită importanţă prin faptul că la ea participă R. P. Chineză, ca un partener egal în drepturi şi prin aceea că această conferinţă deschide calea rezolvării definitive a problemei coreene şi a încetării războiului în Indochina.

Popoarele lumii au primit vestea convocării conferinţei de la Geneva cu bucurie, dar ultimele acţiuni ale imperialiştilor americani dovedesc că aceştia se fac luntre şi punte spre a intensifica războiul din Indochina, amestecîndu-se direct în desfăşurarea lui.

Politicii agresive a statelor occidentale i se opune politica Uniunii Sovietice şi a întregului lagăr al democraţiei şi socialismului, politică de pace şi colaborare internaţională. O expresie concretă a acestei politici este „Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa" propus de Uniunea Sovietică. Acest tratat este deschis participării oricărui stat european, indiferent de orînduirea lui socială sau politică. Pînă la unificarea Germaniei vor putea participa la tratat atît R. D. Germană cît şi Germania occidentală. In tratat se prevăd măsuri pentru apărarea statelor europene împotriva agresiunii.

„Tratatul general european" propus de Uniunea Sovietică nu limitează deci participarea statelor, aşa cum face „comunitatea defensivă europeană". Prin aceasta propunerea sovietică urmăreşte să pună capăt scindării Europei în blocuri. In acest fel se asigură securitatea colectivă în Europa, făcînd imposibilă renaşterea militarismului german.

„Tratatul general european" se bucură de sprijinul popoarelor Europei care văd din nou că chezăşie a succesului luptei lor pentru destinderea încordării internaţionale, este politica Uniunii Sovietice, a R. P. Chineze şi a celorlalte state democratice.

Două politici — două moduri de viaţă ale tineretului

Ce aduce popoarelor politica agresivă a statelor occidentale, pe de o parte, şi politica paşnică a statelor democratice, pe de altă parte? Un răspuns clar la această întrebare îl vom găsi examinînd cîteva cifre şi fapte atît din viaţa tineretului din ţările capitaliste cît şi din ţările democratice.

In ţările capitaliste tineretul cunoaşte o viaţă grea, lipsită de perspective, dominat de teama de a nu muri de foame. Nu degeaba se foloseşte expresia „tineret fără tinereţe" atunci cînd se vorbeşte despre tînăra generaţie din ţările capitaliste.

Cursa înarmărilor a agravat mizeria tineretului. Recent, chiar raportul Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa recunoaşte că şomajul ameninţă în mod deosebit tineretul în ţările capitaliste. Un exemplu grăitor este Italia unde, după date guvernamentale, sînt peste 600.000 de tineri şomeri. Impresionantă este scrisoarea tînărului italian Santiano Linarello dintr-o localitate din Delta Padului care scrie revistei „Pattuglia": „Aici la Poto Tolle existenţa noastră nu este cîtuşi de puţin fericită. De fapt nu lucrăm decît 50 zile pe an, adică o zi de lucru pe săptămînă. Dar aceasta numai pentru tinerii care au atins vîrsta de 18 ani. Pentru cei între 14-18 ani nu este nimic de făcut; ei sînt şomeri permanenţi. Casele în care sîntem siliţi să locuim sînt aproape toate pe jumătate distruse, lipsite de lumină electrică, cu podele umede care provoacă numeroase boli, subminînd sănătatea tineretului nostru. Adesea sîntem siliţi să dormim cîte 10-12 într-o singură cameră. Puţine sînt familiile noastre care îşi pot permite luxul de a mînca carne măcar odată, cu prilejul marilor sărbători iar vinul nostru este apa din rîul Po, otrăvită de gazul metan care trece la 5 metri de casa mea".

O viaţă asemănătoare cu a lui Linarello duc tinerii fie ei muncitori, ţărani sau studenţi în întreaga lume capitalistă. Este deajuns să citeşti alte şi alte scrisori, adevărate documente care acuză pe capitalişti. „Scuzaţi-mă că vă trimit o scrisoare atît de întunecată, tristă, dar ea este ca şi viaţa mea..." — scrie o tînără ţărancă franceză din Creuse. Cu adevărat tristă, grea este şi viaţa tinerilor ţărani din ţările capitaliste. Aceştia sînt exploataţi cu cruzime.

Alte şi alte cifre vorbesc despre mizeria tineretului din ţările capitaliste. O situaţie deosebit de grea o au tinerii din ţările coloniale şi dependente: în Venezuela trei pătrimi din tinerii muncitori petrolişti sînt bolnavi de tuberculoză. In Africa de Sud exploatarea cunoaşte şi alte forme. Astfel munca tînărului miner negru este plătită de zece ori mai prost decît munca celui alb.

A scrie, a citi sînt lucruri rare pentru tinerii din America Latină, din Africa sau Asia. In continentul sud american din 156.000.000 de locuitori, 70.000.000 sînt analfabeţi. Iar în ţările Africii, ale Orientului apropiat şi mijlociu şi ale Asiei de sud-est din 20 locuitori doar 3 ştiu carte.

Oare în Statele Unite, viaţa tineretului este mai bună? Aşa ar vrea să ne facă să credem baliverneIe scribilor dolarizaţi. Dar realitatea este alta şi faptele nu pot fi înecate nici într-un ocean de minciuni. Este cunoscut faptul că trei pătrimi din tinerii sub 21 de ani nu au nici o profesie în S.U.A. că muncitorii sub 20 de ani capătă doar jumătate din salariul unui adult, că milioane de tineri americani bat străzile căutînd zadarnic de lucru. Numărul şomerilor tineri a crescut în ultima vreme ca urmare a fenomenelor de criză care lovesc economia SUA. Situaţia tineretului este atît de grea încît chiar şi un senator american — Hendrickson — a fost nevoit să declare că „tineretul de azi nu poate avea încredere că va reuşi să-şi însuşească studii superioare, că va reuşi să aibe o ocupaţie sau profesie, el nu-şi poate face planuri în ce priveşte făurirea unui cămin şi a unei familii".

La toate acestea trebuie adăugat teama în care trăiesc zilnic tinerii în ţările capitaliste, teama de a nu-şi pierde slujba, teama de a nu fi transformaţi în carne de tun. Aceasta duce la decăderea omului, îi împinge pe mulţi tineri în ghiarele disperării. Mizeria, educaţia criminală a făcut din mulţi tineri asasini, hoţi, a transformat pe multe tinere în prostituate. Zilnic sosesc ştiri despre creşterea numărului sinuciderilor. Tinerilor în ţările capitaliste le este refuzat însăşi dreptul de a iubi, mereu mai mulţi tineri neputîndu-şi întemeia un cămin din pricina mizeriei.

★

Oare care dintre tinerii din ţara noastră, citind fapte ca cele de mai sus, nu se simte fericit că trăieşte într-o ţară democrat-populară, într-o ţară în care viaţa omului devine mereu mai frumoasă? In toate ţările democratice, şomajul a dispărut, cresc mereu nevoile de cadre calificate, se deschid alte şi alte şcoli, nimic nu stă în calea înfăptuirii celor mai avîntate visuri ale tinerilor. In centrul preocupărilor partidelor şi guvernelor ţărilor democratice stă omul, grija pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material şi cultural al populaţiei.

„Tineretul cel mai fericit din lume" aşa se vorbeşte în lumea întreagă despre tînăra gardă a constructorilor comunismului, despre tinerii sovietici care trăiesc în ţara cu cea mai înaintată orînduire socială care a cunoscut-o istoria lumii, tineri care luptă pentru biruinţa primăverii omenirii — comunismul. In aceste zile tinerii din întinsa Uniune Sovietică au votat cu însufleţire în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Ei şi-au dat votul blocului comuniştilor şi al celor fără partid, manifestîndu-şi şi în acest fel dragostea faţă de marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Tinerii sovietici îşi manifestă dragostea faţă de patria lor plecînd în număr mare la munca de redare agriculturii a pămînturilor virgine şi înţelenite.

Astfel, prin succese deosebite în muncă întîmpină tineretul sovietic un eveniment deosebit — cel de al XII-lea Congres al Comsomolului care se va deschide vineri 19 martie.

Tineretul din ţările democratice, tineretul din întreaga lume — are în Comsomol cel mai bun exemplu, din experienţa căruia învaţă permanent.

Exemplul tineretului sovietic stă mereu în faţa tinerilor constructori ai socialismului din ţările de democraţie populară. In aceste ţări cresc oameni noi, devotaţi patriei lor. In marea Chină este cunoscut numele lui Van Tzun-lun care lucrează acum la strungul lui în contul anului 1957, iar în Polonia populară, tînărul brigadier E. Luchi depăşeşte împreună cu brigada lui de strungari zilnic norma cu 250—270 la sută. In Cehoslovacia cel mai mare baraj construit pe rîul Vag poartă numele de „barajul tineretului". In acest fel contribuie tineretul din ţările de democraţie populară la construirea socialismului, sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti.

„Prin cunoaştere spre prietenie"

Tinerii trăiesc în ţări diferite. Au preocupări diverse. Sînt membri ai organizaţiilor comuniste, catolice, socialiste sau liberale. Unii nu fac deloc politică. Dar există ceva care-i uneşte pe deasupra tuturor deosebirilor: dorinţa comună de a trăi 'n pace, de a nu se întîlni ca duşmani pe cîmpul de luptă.

Congresul Mondial al Tineretului şi Festivalul, desfăşurate în Capitala patriei noastre, au însemnat tocmai manifestări ale prieteniei dintre tinerii din lumea întreagă, ale întăririi frontului unit al tinerilor partizani ai păcii. Congresul şi Festivalul au însemnat o puternică afirmare a forţei Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat şi a Uniunii Internaţionale a Studenţilor — care s-au dovedit cele mai puternice şi mai largi organizaţii internaţionale de tineret. Este ştiut că la Festival au participat 30.000 de tineri din 111 ţări. O dovadă a caracterului larg al Festivalului este dată, de exemplu, de delegaţiile ţărilor scandinave care cuprindeau tineri aparţinînd la mai mult de 200 de diverse organizaţii.

Festivalul şi Congresul au dat un nou şi puternic avînt luptei tineretului democrat din întreaga lume. Noi şi noi acţiuni au fost duse de tinerii din lumea întreagă pentru pace, pentru apărarea drepturilor lor. In focul acestor lupte s-a cimentat şi mai puternic unitatea tineretului din lumea întreagă. O dovadă a acestui fapt este şi creşterea numărului ţărilor al căror tineret este reprezentat în F.M.T.D. Astăzi, după cum s-a anunţat la recenta sesiune a Comitetului Executiv al F.M.T.D. 93 de ţări sînt reprezentate în Federaţie.

De asemeni în ultima vreme au luat o deosebită amploare schimburile de delegaţii de tineret dintre diferite ţări. Aceste schimburi au fost favorizate de semnele unei destinderi a încordării internaţionale, ele la rîndul lor contribuind la dezvoltarea cooperării între state. Astfel în 1953, 127 de delegaţii de tineret din 55 de ţări au vizitat Uniunea Sovietică. De asemeni delegaţii de tineri din Uniunea Sovietică şi din celelalte ţări democratice au participat la diferite manifestaţii naţionale şi internaţionale de tineret din străinătate.

Pentru anul în curs sînt prevăzute noi întîlniri ale tineretului din diferite ţări şi de diferite convingeri politice. Atît F.M.T.D. cît şi U.I.S. au un larg program pentru anul în curs. Sînt îndeajuns de enumerat concursul muzical al tineretului care se va desfăşura în Olanda, concursul internaţional de tenis de masă care se va desfăşura în Italia, un concurs internaţional de ciclism în Anglia, nenumărate tabere internaţionale de tineret în timpul verii. De asemeni se vor desfăşura festivaluri naţionale în Australia, Anglia, Austria, Africa de Sud, R. D. Germană, Belgia, Canada, Franţa, Guatemala, Olanda, Indonezia, Israel, Italia, Elveţia, Mexic, Columbia şi Venezuela. Este prevăzută şi desfăşurarea unei mari Adunări a Tineretului din America Latină la Santiago (Chile) la care trebuie să participe 2—3000 tineri. Chiar numai enumerarea manifestaţiilor internaţionale din acest an dovedeşte că mişcarea democratică de tineret a cuprins ţări în care pînă acum se ducea o mai restrînsă activitate, angrenînd în luptă noi şi noi pături ale tineretului. La acestea trebuie adăugate manifestaţiile studenţeşti internaţionale organizate sau sprijinite de U.I.S. In vara aceasta la Budapesta se va desfăşura a noua-sprezecea ediţie a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară.

La această activitate un aport deosebit îl aduce tineretul din Uniunea Sovietică şi din celelalte ţări democratice care luptă pentru pace, strînge legăturile cu masele de tineri iubitori de pace din lumea întreagă. De exemplu pentru anul în curs sînt prevăzute desfăşurarea a peste 40 manifestaţii sportive internaţionale în Uniunea Sovietică iar sportivii sovietici vor participa la mai mult de 70 întîlniri internaţionale sportive amicale şi 20 competiţii oficiale în diverse ţări ale lumii.

Toate acestea dovedesc că lozinca devenită azi populară în multe ţări ale lumii şi sub al cărui semn se desfăşoară sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului „Prin cunoaştere spre prietenie" prinde viaţă.

Expresie a intensificării luptei tineretului din ţările capitaliste pentru pace şi o viaţă mai bună este şi iniţiativa tinerilor ţărani din provincia Ravena (Italia) care au chemat tineretul sătesc din întreaga lume să-şi trimită reprezentanţi la o întîlnire internaţională a tinerilor ţărani. Această iniţiativă deosebit de importantă are sprijinul F.M.T.D.

Intîlnirea internaţională a tineretului sătesc va duce înainte lupta desfăşurată în ultima vreme de tineretul ţărănesc din ţările capitaliste pentru obţinerea unor condiţiuni mai bune de viaţă. Sînt cunoscute acţiunile tinerilor ţărani italieni care au ocupat pămînturile moşiereşti nelucrate, participarea tinerilor ţărani din Franţa la luptele ţărăneşti desfăşurate în luna decembrie în Franţa iar în Japonia, la Nagano, a avut loc Conferinţa naţională a tineretului ţărănesc japonez la care au participat aproape 500 de delegaţi. Acţiunile de luptă ale tineretului din Siria au dus la succese în lupta împotriva moşierilor. Astfel moşierul Daham El Hadu care a încercat cu ajutorul jandarmilor să acapareze pămînturile ţăranilor din satul Ail-Katch a fost primit de ţărani cu secere şi sape. In încăierare au luat o parte activă tinere fete din sat. Multe din ele au fost arestate. Dar presiunea populară a obligat autorităţile să le elibereze.

O luptă hotărîtă duc tinerii şi împotriva cursei înarmărilor, împotriva recrutărilor forţate în armatele ţărilor capitaliste. In ţările Europei occidentale tineretul se opune cu hotărîre constituirii aşa numitei „comunităţi defensive europene". Pentru luna aprilie este prevăzută desfăşurarea la Berlin a unei întîlniri a reprezentanţilor tineretului din întreaga Europă care luptă împotriva „comunităţii defensive europene".

Lupta tineretului se desfăşoară şi în ţări unde domneşte teroarea şi samavolnicia. Sînt cunoscute numele tinerilor patrioţi germani Jupp Angenforth şi Wolfgang Schoor care din cauza luptei lor pentru unitatea Germaniei au fost asvîrliţi în temniţele gestapoului lui Adenauer.

In Spania s-au desfăşurat greve studenţeşti antifranchiste care au culminat cu manifestaţii pe străzile Madridului. Studenţii au intrat şi în clădirea postului de radio difuziune şi au întrerupt emisiunea timp de 30 minute. In cîteva pieţe publice din Madrid au fost arse exemplare din ziarul „Arriba" — organul oficial al lui Franco.

In acest fel tineretul lumii spune un „nu" hotărît aţîţătorilor la război, arătînd că nu este dispus să-şi vîndă viaţa miliardarilor americani.

Tînăra generaţie a lumii este un detaşament puternic şi de nădejde al frontului mondial al partizanilor păcii.

★

In rînd cu tineretul lumii întregi păşeşte în primele rînduri tineretul muncitor al patriei noastre. Tinerii muncitori, ţărani, studenţi înţeleg că cea mai bună contribuţie pe care o pot aduce ei luptei pentru pace este munca avîntată pentru construirea socialismului în ţara noastră.

In întîmpinarea Săptămînii Mondiale a Tineretului tinerii din patria noastră trebuie să intensifice munca lor în uzine şi pe ogoare, în şcoli şi universităţi pentru a răspunde cu cinste sarcinilor puse de partid şi guvern în scopul ridicării continue a nivelului de trai al populaţiei, al măririi producţiei agricole şi de bunuri de larg consum.

Crescut de partid în spiritul solidarităţii internaţionale cu tinerii luptători pentru pace din lumea întreagă, tineretul patriei noastre salută cu ocazia Săptămînii Mondiale a Tineretului tînăra gardă a frontului păcii.

Spectacolul de închidere a decadei literaturii şi artei lituaniene la Moscova

MOSCOVA 16 (Agerpres).

La 15 martie a avut loc la Teatrul Mare al U.R.S.S. spectacolul de închidere dat de participanţii la decada literaturii şi artei lituaniene la Moscova.

Au fost de faţă tovarăşii: G. M. Malenkov, V. M. Molotov, K. E. Voroşilov, N. A. Bulganin, M. Z. Saburov, N. M. Şvernic, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, N. N. Şatalin, A. N. Kosîghin, V. A. Malîşev, precum şi A. Sneckus, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Lituania, M. Ghedvilas, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.S. Lituaniene, miniştri, activul de partid şi sovietic al oraşului Moscova, reprezentanţi ai întreprinderilor, oameni ai ştiinţei, literaturii şi artei. Au asistat de asemenea şefi ai ambasadelor şi ai legaţiilor.

Spectacolul de închidere al decadei literaturii şi artei lituaniene la Moscova, care s-a bucurat de un mare succes şi a fost călduros primit de către public, a fost o mărturie vie a înfloririi culturii poporului lituanian o dovadă a prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele Uniunii Sovietice.

O delegaţie guvernamentală finlandeză a sosit la Moscova

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 martie a sosit la Moscova o delegaţie guvernamentală finlandeză pentru a duce tratative în vederea încheierii unui nou acord pe termen lung privitor la livrări reciproce de mărfuri între U.R.S.S. şi Finlanda.

Din delegaţia finlandeză fac parte: T. Aura, ministrul comerţului şi industriei al Finlandei, şeful delegaţiei; G. Palmroth, şeful serviciului comercial-politic din Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei; G. Korhonen, şeful serviciului comercial din Ministerul Comerţului şi Industriei al Finlandei; W. Wahlforss, director general al societăţii pe acţiuni „Waertsilae-Yhtyma"; V. Lehtinen, director general al societăţii pe acţiuni „Enso-Gutzeit", P. Honkajuuri, director administrativ al societăţii pe acţiuni „Rauma-Repola", R. Vasara, director administrativ al depozitelor de cereale ale statului şi alţii.

Sesiunea Comisiei economice O. N. U. pentru Europa

GENEVA 16 (Agerpres) — TASS transmite: In şedinţa din dimineaţa zilei de 15 martie a celei de a 9-a sesiuni a Comisiei economice O.N.U. pentru Europa a continuat examinarea activităţii Comitetului pentru dezvoltarea comerţului exterior.

Reprezentantul Poloniei, Katz Suchy care a luat cuvîntul la începutul discuţiilor, a subliniat însemnătatea convocării sesiunii Comitetului încă în cursul acestui an, aşa cum propune proiectul sovietic de rezoluţie.

Reprezentanţii Cehoslovaciei, Bulgariei, Ungariei, şi Romîniei s-au pronunţat de asemenea în sprijinul proiectului sovietic de rezoluţie.

Reprezentanţii Franţei, Italiei şi Olandei, care au luat parte la discuţii, deşi au exprimat dorinţa ţărilor lor de a dezvolta comerţul cu ţările Europei răsăritene şi au recunoscut necesitatea de a se discuta probleme cum sînt acordurile pe termen lung şi multilaterale, au declarat însă că problema convocării sesiunii Comitetului trebuie să fie rezolvată după conferinţa din aprilie a experţilor pentru problemele comerţului.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., P. N. Kumîkin care s-a pronunţat pentru convocarea unei sesiuni a Comitetului pentru dezvoltarea comerţului exterior.

El a arătat că reprezentanţii ţărilor vest-europene au vorbit despre acorduri multilaterale pe termen lung, precum şi despre piedicile care stau în calea dezvoltării comerţului inter-european. Prin urmare, a spus Kumîkin, există o bază reală pentru examinarea acestor probleme. Este evident că aceste probleme nu ar putea fi dezbătute în întregime într-un asemenea cadru restrîns cum ar fi o conferinţă pentru comerţ. Acest fapt impune necesitatea convocării unei sesiuni a Comitetului pentru dezvoltarea comerţului exterior. In afară de aceasta, a spus reprezentantul sovietic pentru examinarea diferitelor probleme speciale, pe lîngă comitet ar putea fi create unul sau mai multe subcomitete.

Considerăm a spus el, că problemele care vor fi prezentate spre examinare comitetului sînt atît de arzătoare încît nu există nici un motiv pentru aprecieri pesimiste în ce priveşte posibilităţile acestui comitet. Referindu-se la politica de discriminare dusă de puterile occidentale în comerţul cu Uniunea Sovietică sub pretextul interzicerii vînzării „materialelor strategice", Kumîkin a spus: După cum se ştie, Uniunea Sovietică nu este o adeptă a dezvoltării comerţului cu arme şi muniţii. Ministerul Comerţului Exterior al Uniunii Sovietice nu are de la nici o organizaţie sovietică însărcinarea de a cumpăra armament şi muniţii. Dar delegaţia sovietică consideră că în ţările occidentale noţiunea de „mărfuri strategice" a fost lărgită excesiv în ultima vreme. Această noţiune înglobează o nomenclatură de mărfuri imensă, încît e greu de spus ce mărfuri pot fi mai uşor enumerate: cele interzise sau cele neinterzise.

Proiectul de rezoluţie prezentat de delegaţia sovietică, a spus în încheiere Kumîkin, prevede ca Comitetul să studieze posibilităţile privind încheierea de acorduri multilaterale pe termen lung şi de convenţii de plăţi.

In cadrul şedinţei s-a discutat problema colaborării internaţionale.

Delegaţia Cehoslovaciei a prezentat un proiect de rezoluţie, care propune convocarea unei conferinţe a experţilor în problemele comerţului ţărilor Europei, Asiei şi Extremului Orient precum şi o conferinţă asemănătoare privitoare la comerţul ţărilor Europei şi Americii Latine.

Sprijinind acest proiect de rezoluţie, reprezentantul U.R.S.S., Kumîkin a subliniat importanţa extinderii legăturilor comerciale dintre ţările Europei, Asiei, Extremului Orient şi Americii Latine.

In legătură cu aceasta, reprezentantul U.R.S.S. a atras atenţia asupra faptului că în studiile privind problemele comerţului dintre Asia şi Europa se subapreciază rolul important al Chinei în comerţul celorlalte ţări asiatice, precum şi în comerţul dintre Asia şi Europa. Un studiu economic obiectiv nu poate să nu scoată în relief faptul că China este o piaţă capabilă să absoarbă producţia industriei europene şi ea poate deveni un mare furnizor de mărfuri necesare ţărilor europene.

Proiectul de rezoluţie cehoslovac a fost sprijinit şi de reprezentantul Poloniei.

La propunerea reprezentantului Belgiei examinarea proiectului de rezoluţie cehoslovac a fost amînată.

După aceasta, sesiunea a trecut la examinarea raportului privind situaţia economică a Europei pe anul 1953, întocmit de secretariatul Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa.

Cuvîntările lui Daladier şi Herriot împotriva „comunităţii defensive europene"

PARIS 16 (Agerpres). — Ziarele anunţă că între 11 şi 13 martie s-au desfăşurat la Paris lucrările Congresului extraordinar al partidului radical. In cadrul primelor şedinţe a fost luată în discuţie problema privind dificultăţile economice ale Franţei şi în special cele din domeniul agriculturii şi comerţului.

Şedinţele din ultimele două zile au fost consacrate principalei probleme care preocupă opinia publică din Franţa, ratificarea tratatului „comunităţii defensive europene". După cum aminteşte agenţia France Presse, în ce priveşte participarea Franţei la faimoasa „armată europeană", există contradicţii adînci atît în sînul parlamentului şi al guvernului, cît şi în sînul diferitelor partide politice din Franţa. Aceste contradicţii s-au manifestat cu deosebită ascuţime cu prilejul Congresului partidului radical, cînd adversari şi adepţi ai „comunităţii defensive europene" s-au succedat rînd pe rînd la tribună pentru a-şi prezenta argumentele.

Printre cei care s-au pronunţat în favoarea armatei europene se numără şi René Mayer, fost preşedinte al Consiliului de Miniştri.

Mayer şi ceilalţi partizani ai tratatului comunităţii defensive europene, au condiţionat ratificarea acestuia de unele garanţii preliminare.

Impotriva proiectului „armatei europene" au vorbit printre alţii Edouard Herriot, preşedinte de onoare al Adunării Naţionale şi primar al oraşului Lyon, şi Edouard Daladier, fost preşedinte al Consiliului de Miniştri.

Arătînd că tratatul comunităţii defensive europene nu rezolvă cîtuşi de puţin problema relaţiilor franco-germane, Daladier a declarat: „Aş prefera textul prezentat de dl. Molotov în conferinţa de la Berlin (este vorba de tratatul general european cu privire la securitatea colectivă prezentat de delegaţia sovietică — N.R.) proiectului comunităţii defensive europene şi oricăror altor soluţii de schimb". Cerînd o cît mai strînsă colaborare între ţările din răsăritul şi apusul Europei, Daladier a declarat în încheiere: „Lupta împotriva armatei europene trebuie continuată. La nevoie o voi continua chiar singur alături de toţi francezii care se împotrivesc reînarmării Germaniei, conştienţi de faptul că aceasta ameninţă pacea în Franţa şi în întreaga lume".

In cuvîntarea sa, Edouard Herriot a subliniat între altele: „Din ziua în care la Bordeaux m-am opus printre primii planului comunităţii defensive europene, convingerile mele nu s-au schimbat". El şi-a exprimat uimirea în legătură cu faptul că nici una din personalităţile politice ale Franţei nu s-a gîndit să protesteze cu toată tăria împotriva recentei hotărîri a Bundestagului, care a aprobat revizuirea constituţiei şi reînarmarea Germaniei. Herriot s-a împotrivit fixării unor dezbateri grabnice în Adunarea Naţională în problema tratatului de la Paris, dat fiind însemnătatea hotărîrilor ce urmează a fi luate. „Potrivit unui calendar care, după cît se pare, este de origină americană, a declarat Herriot, dezbaterile asupra comunităţii defensive europene vor trebui să fie foarte scurte.

Nu vom accepta să fim ameninţaţi şi să ni se impună cu forţa o alianţă militară".

Herriot a arătat apoi că pentru rezolvarea problemei germane există şi alte soluţii în afara armatei europene, pronunţîndu-se între altele şi în favoarea propunerii prezentată de delegaţia sovietică la conferinţa de la Berlin. El a subliniat că tratatul „comunităţii defensive europene" nu prevede nici o garanţie care să împiedice reconstituirea unor formaţiuni paramilitare şi a trupelor S.S. în Germania occidentală. „Dimpotrivă a afirmat Herriot, după un examen aprofundat al propunerii d-lui Molotov se poate vedea că ea corespunde principiilor pe care în trecut nu numai că le-am apărat, dar le-am proclamat în repetate rînduri".

Gravele divergenţe manifestate în sînul partidului radical nu au făcut posibilă adoptarea unei hotărîri definitive în această problemă.

Scurte ştiri

● Potrivit agenţiei France Presse, autorităţile britanice din Sudan au dat un comunicat în care îndeamnă pe cetăţenii britanici din Sudan să plece „cît mai repede de aici" din cauza situaţiei „neclare" din această ţară.

● Comentînd convocarea apropiatei conferinţe de la Geneva, ziarul burghez „Der Spiegel" subliniază că „China nu este un stat agresor aşa cum susţin americanii. In ultimii 150 de ani — scrie ziarul — Statele Unite, spre deosebire de China, au dovedit de multe ori că sînt agresoare. De altfel China nu a fost niciodată pînă în prezent stăpînă pe soarta sa şi deabea acum are o conducere proprie". Ziarul cere primirea R. P. Chineze în Organizaţia Naţiunilor Unite.

● Agenţia Reuter citează o ştire apărută în ziarul „Statesman", care apare la New Delhi, în care se anunţă că guvernul indian a refuzat să acorde viza de tranzit unui grup de ofiţeri americani care urmează să plece în Caşmir pentru a înlocui un număr de alţi ofiţeri din grupul de observatori militari ai S.U.A. din Caşmir.

● In zona Canalului de Suez continuă să aibă loc incidente între soldaţii britanici şi cei egipteni. Agenţia France Presse anunţă că un poliţist egiptean a fost împuşcat în apropiere de oraşul Ismailia. Glontele a fost tras din direcţia uneia din taberele ocupate de soldaţii britanici. Poliţia egipteană a deschis o anchetă în legătură cu acest caz.

Dela Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite. Ziarele din 16 martie publică următorul comunicat al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.:

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., la propunerea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a înfiinţat Ministerul Unional al Invăţămîntului superior al U.R.S.S., pe baza instituţiilor, organizaţiilor şi întreprinderilor direcţiei generale a învăţămîntului superior şi direcţiei şcolilor medii speciale ale Ministerului Culturii al U.R.S.S.

Ministerului Invăţămîntului Superior al U.R.S.S. i-au fost transferate şcolile, instituţiile, organizaţiile şi întreprinderile în baza unei liste aprobate de Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.

Eliutin Viaceslav Petrovici a fost numit ministru al învăţămîntului superior al U.R.S.S.

★

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a numit pe Alexandrov Gheorghi Fedorovici, ministru al culturii al U.R.S.S.

★

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a eliberat pe Ponomarenko P.K. din funcţia de ministru al culturii al U.R.S.S., în legătură cu alegerea sa ca prim-secretar al C.C. al P.C. din Kazahstan.

Ziarele franceze despre alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

PARIS 16 (Agerpres). — Intreaga presă franceză relatează despre alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. care au avut loc la 14 martie, subliniind excepţionala însufleţire a alegătorilor care au participat la vot.

Ziarul „Franc-Tireur" scrie că alegerile din Uniunea Sovietică constitue o sărbătoare naţională. Ziarul „Combat" subliniază că ziariştii occidentali au avut deplina posibilitate să viziteze nestingheriţi centrele de vot unde au primit răspunsuri la orice întrebări. Ziarul „Libération" reproduce pasaje din Constituţia U.R.S.S. şi din Regulamentul cu privire la alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Ziarul subliniază că alegerile de la 14 martie s-au desfăşurat într-o atmosferă sărbătorească şi în condiţiile unui uriaş avînt al cetăţenilor sovietici.

„Oamenii sovietici — scrie ziarul „L'Humanité" — se bucură de dreptul de vot indiferent de rasă sau naţionalitate, indiferent de sex, religie, grad de cultură, durata domiciliului, origină socială, situaţie materială şi de activitatea lor în trecut. In U.R.S.S. legea creează alegătorilor toate condiţiile ca ei să-şi poată exercita drepturile acordate".

Cultură fizică şi sport

Turneul internaţional de şah al R. P. R.

Ieri s-au jucat în sala Teatrului C. C. S. partidele rundei a XII-a a Turneului Internaţional de şah al R.P.R.

O singură partidă s-a terminat: cea dintre O'Kelly şi Troianescu. Maestrul belgian a jucat mai energic decît deobicei, a obţinut atac şi, profitînd de unele inexactităţi ale şahistului romîn, a cîştigat la mutarea 28.

După complicaţii interesante în jocul de mijloc, partida Wade-Bălănel s-a întrerupt într-o poziţie în care albul are un pion în plus.

In partida cu Filip, Korcinoi a jucat apărarea sa preferată — Grünfeld. Incă din deschidere maestrul ceh a dat un puternic atac la rocadă. In jocul de mijloc, Korcinoi a făcut însă un frumos sacrificiu de damă pentru doi nebuni şi la întrerupere păstrează avantaj.

Partida Voiculescu—Furman s-a menţinut multă vreme egală. In criză de timp, reprezentantul nostru a jucat însă inexact şi a permis şahistului sovietic să întrerupă partida în uşor avantaj.

In partida cu Stahlberg, Paoli a folosit varianta cu care a fost învins de maestrul sovietic Nejmetdinov. El nu a continuat exact atacul şi la întrerupere Stahlberg are un pion în plus.

O desfăşurare complicată cu atacuri de ambele părţi a avut partida Pachman—Holmov. In jocul de mijloc, Holmov a preluat iniţiativa, a realizat o spărtură în centru şi la întrerupere — într-un final de turnuri — are un periculos pion liber pe coloana „a".

După o luptă dîrză, partida Şandor-Sliwa s-a întrerupt într-o poziţie în care campionul R. P. Ungare are avantaj.

Nejmetdinov şi Klüger au dus o lungă şi complicată luptă poziţională. In jocul de mijloc Klüger a obţinut avantaj şi la întrerupere are doi pioni în plus.

In partida cu Ştefan Szabo, Ciocîltea s-a apărat cu varianta recomandată de maestrul sovietic Simaghin în „apărarea siciliană", şi a obţinut un puternic centru de pioni. Szabo a jucat însă precis şi partida s-a întrerupt într-o poziţie cu şanse egale.

Azi, se vor disputa partidele întrerupte din rundele a XI-a şi a XII-a care vor aduce o clarificare în clasament.

EM. REICHER
maestru al sportului

Spectacole

Miercuri 17 martie 1954

TEATRE: Teatrul de operă şi balet al R P R: Rusalka; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Schimbul de onoare; **Naţional „I. L. Caragiale"**: (sala Comedia): Mielul turbat; **Teatrul de stat de operetă:** Culegătorii de stele; **Municipal:** Lumina de la Ulmi; **Tineretului:** Inşir-te mărgărite; **Armatei (B-dul Magheru)** Jucătorii de cărţi şi Căsătoria; **Muncitoresc C.F.R (Giuleşti):** Sfîrşitul escadrei. **Studioul Actorului de Film „C. Notara":** Familia; **Ansamblul de estradă:** „Şi Ilie face sport". **Teatrul Evreesc de Stat:** Bolnavul închipuit.

CINEMATOGRAFE: Patria: Republica Populară Romînă, Marinică; **Bucureşti, Republica, Elena Pavel:** Un pichet în munţi; **I. C. Frimu, Libertăţii:** O scrisoare pierdută; **Infrăţirea între popoare, Lumina:** Lupta pentru viaţă. **Maxim Gorchi** matineu: Filme pentru cei mici; după amiază: Vitamina în zootehnie, Pionierul nr. 10 Fedia Zaitev; **Victoria:** Cuceritorii aerului; **Timpuri Noi:** Conferinţa de la Berlin a miniştrilor de afaceri externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei. Jurnal Sovietic nr. 1, Parcul natural din Belovesc, Crăiţa şi cei şapte viteji; **Gh. Doja:** Balada Siberiei; **Al. Popov:** Africa seria II-a; **8 Martie:** Luptătorii poporului, Cîntecul preeriei; **Vasile Roaită:** China primeşte ansamblul R.P.R.; **Cultural:** Arena celor curajoşi; **Griviţa:** Volpone; **C. David:** Nu-i pace sub măslini; **Al. Sahia:** Barbarii; **Flacăra:** Reţeaua morţii; **T. Vladimirescu:** Zile şi nopţi; **Arta:** Corina Schmidt; **Popular:** Liubov Iarovaia; **M. Eminescu** Bătălia din golful Caliacra (Amiralul Uşacov, seria I-a); **Mioriţa:** Comoara din insula păsărelelor; **Moşilor** Nunta lui Crecinschi; **23 August:** Fiica regimentului, **Donca Simo:** Atacul caravanei; **Ilie Pintilie:** Mîine se va dansa pretutindeni; **8 Mai:** Invazia, **Volga:** Avantgarda de sacrificiu; **1 Mai:** Inimi de oţel; **N. Bălcescu:** Apărătorii patriei; **Rahova:** Magazin de stat; **Olga Bancic:** Micul partizan.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.51.00 ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.